

GOVERNMENT OF INDIA
NATIONAL LIBRARY, CALCUTTA.

Class No.

891.451

Book No.

R 536d

W. L. No.

C. 2

MOIPU-34-35 LNL/34-12-5-57-50,000.

NATIONAL LIBRARY.

This book was taken from the Library on the date last stamped. A late fee of 7 annas will be charged for each day the book is kept beyond a month.

N. L. 49.

MOHCU 85-30 LSW/54 2-4-55 20/1007

ଦାର୍ଢ଼ଯତ୍ନରୁ ରକ୍ଷାପାତ୍ର ।

ଶ୍ରୀ ମହାରାଜ ମହାରାଜଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଚଳାଉଥିବା ପ୍ରକାଶିତ ।

Printed & Published by M. L. Maharana,
CALCUTTA UTKAL PRESS.

8, St. James Square, Bow-Bazar.

1917

• ଦ୍ଵାରା ଗ୍ରହଣ କରାଯାଏ ।

ଶ୍ରୀ ଗଣେଶପଦେ ।

ଦାବିତାତ୍ମକି ରାମାୟଣ ।

ପ୍ରଥମ ଅଧ୍ୟାୟ ।

କମଳି ପରିବ ନନ୍ଦନ । ପ୍ରବଳ ପଦ ପଦାଶନ ॥
 ସୁମହାଦେବକ ଦୁମତ । ଅସେଷ ଚନ୍ଦ୍ରବତ ରତ୍ନାବ ॥
 ବନା ଅଗନମୟ ହେଷି । ଚିତାଗନ୍ଧରୁ ଅନୁମାଦି ॥
 ଅଶେଷ ମହମା ତୋହର । ପ୍ରହାର ମୁରେ ଅଗୋଚର ॥
 ବଦନ ଅରତ ନାସକ । ବାସିତ ପଳ ଶୀଘ୍ର ଦେଉ ॥
 ଦୁଃସ୍ଥାଣୀ ଅସ୍ତ୍ରା ତରେ ତୋତେ । ମୁଁ ସେ ତୋହେ ତୋତେ ॥
 ସୁଧୁଁ ହାମରୁ ରାମଦାସ । ତୋ ଶାବତରେ ତରା ଆସ ॥
 ଅଶେଷ କରୁ ଦୁନାସନା । ଗନ୍ଧି ମୁଁ ହୋଇବ ସୁମନା ॥
 ତା ବୁଦ୍ଧା କରେ ରମ୍ୟୋଦର । ମୁଁ ଜଗରୁ ହେବ ପାର ॥
 ଶ୍ରୀ ଦେବ ପାରିବା ଚରଣେ । ଶରଣ ମାର୍ଗେ ଅନୁଗରେ ॥
 ବୁଦ୍ଧି ମହୁଡ଼ି କରମରେ । ରାବର ଧର ଅନୁଦେରେ ॥
 ତୋ ବୁଦ୍ଧି-ରତ ରତେଇ । ମୋ ଅସ୍ତ୍ର ପଦ୍ମକାର ଦର ॥
 ଦେ-ରତ ପଦ୍ମକାର ତୋର । ଶରଣ ଚରଣରେ ମୋର ॥
 କମଳେ ରାମ ବୁଦ୍ଧି ଦର । ଏ ମହା-ମହତ ସବୁର ॥
 ଅଶେଷ ପ୍ରଣୀ ହୁବେ ନାସ । ଶରଣ ମାରେ ରାମଦାସ ॥
 ତୋର ବୁଦ୍ଧିରେ ଅବହର । ମୁଁ ସେ ହୁଅଇ ଦାବତ ॥
 ରା-ବୁଦ୍ଧା କରେ ରାବତର । ପ୍ରାୟ ସେ ରାବତାରେ ଶିର ॥
 ତେରୁ ଶରଣ ରାମଦାସ । ପ୍ରବଳ ମୋର ମନ ଅସ ॥

[illegible]

ସୁଦୃଢ଼ ଅବ ମୋର	। ସେ ଲଜ୍ଜା ମୋର ମୋର
ସୁଖି ତାମର ବନ୍ଧୁ ମୁଖି	। ନିଜର ଅଗରେ ଲବଣ
ଅଧିକ ଲୋଭ ନାହିଁ ମୋର	। ମାୟା ସୁଖ ନୁହେଁ
ଅସୁର ଜାଣିଲ ସୁଦୃଢ଼	। ବିଷାକ ଲୁଗା ଦେବ ଲାଜ
ଏହା ସୁଖିର ଦୁଷ୍ଟତା	। ଶିଖିବି ଶିଖିବେ କେବେ ହସ୍ତ
ଲୁଗା-ଲୁଗା ଅଧିକ ସୁଖି	। ଦେଖ ମାଗିଲ ଅଳ୍ପଦାନ
ଲୁଗା ଦାନରେ ଅଳ୍ପ ଲୁଗା	। ଅନ୍ୟଥା କେ ଲାଜ ଲୁଗା
ଏମନ୍ତ ବୋଲି ନୁହେଁ ମୁଖି	। ସୁଖେ ଧରିଲେ ଲାଜପାଶି
ଅଳ୍ପ ଦେ ତାକୁଣି ଲୋଭାଲି	। ବିଚାର ପଡ଼ିବ ଦଲି ମୁଖି
ସୁଖି ଲାଜିଲେ ଦିଲଜ	। ପଦ୍ମ କଲେ ସେ ପଦ୍ମ
କହନ୍ତ ପଥରରେ ହରି	। ସୁଖ ଲାଜିଲେ ଦେବଦାସ
ସୁଦୃଢ଼ ଅନେକ ପ୍ରକାରେ	। ଲୁଗା ଦାନେ ତାଙ୍କରେ
ଲାଜ କ ହସ ଦେବ ହରି	। ନିଶ୍ଚୟ ଦରିଦେ ଲୋଭ ମିଶ୍ର

କାବ୍ୟରାସ

ସୁଖର ସୁଖର ସୁଖରେ । ନାହିଁ ସେ କ୍ଷେତ୍ରେ ନାନାମତେ ।
 ଶୁଣି ଗୋପିରେ ବନ୍ଦୀ ସୁଖ । ଶୁଣି ମୋହର ଶାଶୁ ଶାଶୁ ।
 ସଦା ନ ଶୁଣି ସେ ମୋହର । ନେଇଛୁ ଗଲେ ସୁଖର ।
 ଶାଶୁ ନେଇଛୁ ମୋହର । ସଦା ମୋ ଅନ୍ତର ନକର ।
 ସଦା ଶୁଣି ତୁଳେ ମୁଁ । ନଦେ ଗଡ଼ିବେ ଶାଶୁ ।
 ଅବଶ୍ୟ ଅନେକ ମନେ । ପଦ୍ୟର ଶାଶୁ ମୁଁ ଶୁଣି ।
 ଦେଖେ ସେ ଶୁଣି ସୁଖର । ସୁଖର ଶୁଣି ମୋହର ବାଦ ।
 ଏମନ୍ତ ଗୋର ନକର । ନାନା ଦୃଷ୍ଟି ଦେଖେ ଶାଶୁ ।
 ଦେଖି ଶାଶୁ ମୁଁ ଶୁଣି । ଶୁଣି ଶାଶୁରେ ଏବେ ଦେଖ ।
 ତା ଶୁଣି ଦେଖ ଶାଶୁ । ଦେଖିବେ ଶାଶୁ ମୁଁ ଶୁଣି ।
 ଶାଶୁରେ ସୁଖର ନକର । ଅନେକ ଶାଶୁ ସୁଖ ଦେଖେ ।
 ସୁଖି ଦେଖିବେ ସୁଖର । ଅନ ଶାଶୁ ସୁଖି ନାହିଁ ।
 ଶୁଣି ଦେଖିବେ ଦୃଷ୍ଟର । ଅନ ଦେଖିବେ ଶାଶୁ ଦେଖ ।
 ଦେଖେ ଦେଖିବେ ଶାଶୁ ଦେଖ । ସୁଖର ଅନେକ ମୋହର ।
 ତା ଶୁଣି ଦେଖିବେ ଶାଶୁ । ନାନା ଦୃଷ୍ଟି ଦେଖିବେ ଶାଶୁ ।
 ଦେଖି ଶାଶୁ ସୁଖି ଶୁଣି । ଶୁଣିବେ ଦୃଷ୍ଟି ଶାଶୁ ।
 ଦେଖି ଶାଶୁ ଶୁଣିବେ ଶାଶୁ । ଶାଶୁରେ ଶାଶୁ ଦେଖେ ।
 ଦୃଷ୍ଟି-ଦେଖିବେ ଶାଶୁ । ଦେଖିବେ ଦେଖିବେ ଶାଶୁ ।
 ଦୃଷ୍ଟି ସୁଖର ଏ ଦେଖ । ନାନା ଦୃଷ୍ଟି ଦେଖିବେ ଶାଶୁ ।
 ଦୃଷ୍ଟି ଦେଖିବେ ଶାଶୁ । ଦୃଷ୍ଟିରେ ଦେଖିବେ ଶାଶୁ ।
 ଦୃଷ୍ଟି ଦେଖିବେ ଶାଶୁ । ଦୃଷ୍ଟିରେ ଦେଖିବେ ଶାଶୁ ।
 ନାନା ଦେଖିବେ ଶାଶୁ । ମୋ ଦେଖିବେ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଶାଶୁ ।
 ଦୃଷ୍ଟି ଦେଖିବେ ଶାଶୁ । ଦୃଷ୍ଟିରେ ଦେଖିବେ ଶାଶୁ ।

ନାନା ଦେଖିବେ ଶାଶୁ ।

ଦ୍ଵିତୀୟ ଅଧ୍ୟାୟ ।

କହନ୍ତି ଚନ୍ଦ୍ରଚନ୍ଦ୍ର ସଦା । ଶୁଣ ସୁମନ ତମ ସାର ।
 ଭୁବେ ପରାହୁତୁ ନୋହେ । ତାହାରେ ଚନ୍ଦ୍ରଚନ୍ଦ୍ର କେତେ ।
 କହନ୍ତି କବି ଚନ୍ଦ୍ରଚନ୍ଦ୍ର । ଶୁଣ ରା ଏଥୁକହନ୍ତି ।
 ନାମ ତାହାର ଦରବ୍ରତ । କେତେ ସୁବେଳେ ନରରତ ।
 ଦୁର୍ଯ୍ୟୋଦନରେ ନୁହେଁ । ତାହାପରେ ସେ ପ୍ରଜା ।
 ସୁନ୍ଦର ପରେ ତୁମଦେବ । ତାହାପରେ ସୁଦର୍ଶନ ।
 ଧୀର ପରେ ଶକ୍ତ ମେଦୁରମ । ସର ପରେ ବୁଦ୍ଧିମାନ ।
 ଚନ୍ଦ୍ରଚନ୍ଦ୍ର ପରେ ଦେବୀନର । ବୁଦ୍ଧିରେ ପରେ ଚନ୍ଦ୍ରଚନ୍ଦ୍ର ।
 ପ୍ରତି ପରେ ନୁହେଁ । ସୁଦର୍ଶନ ପରେ ବୁଦ୍ଧିମାନ ।
 ଚନ୍ଦ୍ରଚନ୍ଦ୍ର ପରେ ପାଣ୍ଡବ । ପ୍ରଜା ମହନ ତାହାର ।
 ପ୍ରଜାପତିରେ ଚନ୍ଦ୍ରଚନ୍ଦ୍ର । ଚନ୍ଦ୍ରଚନ୍ଦ୍ର ପରେ ତା ଶକ୍ତି ।
 ଏକର ପ୍ରତି ପରେ ତାର । ଚନ୍ଦ୍ରଚନ୍ଦ୍ର ଏକର ବୁଦ୍ଧି ।
 ସମସ୍ତ ବୁଦ୍ଧିରେ ପ୍ରଜା । ତାହା ଦେଖ ମୁଁ ତାର ।
 ସେ ମହାବଳ ତାର ପରେ । ଚନ୍ଦ୍ରଚନ୍ଦ୍ର ଚନ୍ଦ୍ରଚନ୍ଦ୍ର ପରେ ।
 ସେ ଶକ୍ତି ପ୍ରଜାପତିରେ ପାର । କେତେକେ ନାହିଁ ଚନ୍ଦ୍ରଚନ୍ଦ୍ର ।
 ଦେଇ ଚନ୍ଦ୍ରଚନ୍ଦ୍ର ମତ ତାର । ଶକ୍ତିରେ ଚନ୍ଦ୍ରଚନ୍ଦ୍ର ।
 ଦେବତା ଚନ୍ଦ୍ରଚନ୍ଦ୍ର ଆଇ । ଚନ୍ଦ୍ରଚନ୍ଦ୍ର ପରେ ଚନ୍ଦ୍ରଚନ୍ଦ୍ର ।
 ଏକକେ କେତେକେ ତାର । ତା ଶକ୍ତି ଚନ୍ଦ୍ରଚନ୍ଦ୍ର ପ୍ରଜା ।
 ଚନ୍ଦ୍ରଚନ୍ଦ୍ର ଚନ୍ଦ୍ରଚନ୍ଦ୍ର ପରେ । ତା ପରେ ଚନ୍ଦ୍ରଚନ୍ଦ୍ର ଚନ୍ଦ୍ରଚନ୍ଦ୍ର ।
 ଏକକ ତାହା ସେ ପ୍ରଜା । ସର୍ବେ ଚନ୍ଦ୍ରଚନ୍ଦ୍ର ସୁଦର୍ଶନ ।
 ଚନ୍ଦ୍ରଚନ୍ଦ୍ର ପରେ ଚନ୍ଦ୍ରଚନ୍ଦ୍ର । ଚନ୍ଦ୍ରଚନ୍ଦ୍ର ଚନ୍ଦ୍ରଚନ୍ଦ୍ର ପରେ ।
 ଏ ଦେବତା ତାହାପରେ । ସର୍ବେ ଚନ୍ଦ୍ରଚନ୍ଦ୍ର ସୁଦର୍ଶନ ।
 ଚନ୍ଦ୍ରଚନ୍ଦ୍ର ଚନ୍ଦ୍ରଚନ୍ଦ୍ର ପରେ । ଚନ୍ଦ୍ରଚନ୍ଦ୍ର ଚନ୍ଦ୍ରଚନ୍ଦ୍ର ପରେ ।
 ଚନ୍ଦ୍ରଚନ୍ଦ୍ର ଚନ୍ଦ୍ରଚନ୍ଦ୍ର ପରେ । ଚନ୍ଦ୍ରଚନ୍ଦ୍ର ଚନ୍ଦ୍ରଚନ୍ଦ୍ର ପରେ ।

ଏମନ୍ତ ବୋଲି ନୃପମଣି । ପଦେ ଧରଣେ ପଦ ପାଣି ॥
 ସୁନ୍ଦର ହସ୍ତେ ଦେଲେ ଦେଇ । ଦେଇଛା ମାଗକେ ମୋମାରି ॥
 ବିବାହ ସତ୍ୟ କର ମୁଖ । ବେଦ ଶାସ୍ତ୍ର ଶୁଣି ନାହିଁ ॥
 ତାହା ଶୁଣି ମହାମୁଖ । ତଳେ ଦେ ମହା ଗୋବିନ୍ଦ ମୁଖ ॥
 ପୁଣି ଏତନ୍ତ ଦୁଃଖୀନ । ନିତି ସମାଧି ଅବସ୍ଥାନ ॥
 କୁହେଇ କହୁଇ ପଦେତେ । ସମସ୍ତେ ଗଣି ଶାସ୍ତ୍ର ଏତେ ॥
 ମାଗୁଛ ବୋଲି ନାହିଁ ମୋର । ବୋଲି ଧରଣେ ପଦ ମୋର ॥
 ତଳ ପଦାଂଶୁ ପୁରବର । ବୋଲିଲେ ଶୁଣି ନୃପବର ॥
 ତୋ ଶୁଭସତ ମୋତେ ଦେବୁ । ବେଦତା କହାଏ ପିତୃବୁ ॥
 ପୁଣି ଶୁଭତା ଦେବି ତୋରୁ । ଶୁଭରୁ ବୋଲିଲୁ କହାରି ॥
 କୁଣ୍ଡଳ ଶୁଭଚରଣ ମୁଖ । ଏତେ ତୋ ଅଧିକାର ନାହିଁ ॥
 ତା ଶୁଣି ନୃପ ଶବ୍ଦ । ପୁଣି ତୋତେ ପୁଣି ତରୁ ॥
 ମୁଖେ କହୁ ପିତୃବର । ବଳେ କହଇ ବୋଧମତେ ॥
 ଅପେକ୍ଷା ବାଣିବେଲେ ଶାନ୍ତି । ପୁଣି ମୁଖେ ପାଦେ ଶବ୍ଦ ॥
 ଭାବି ତୋତେ ଦେଲେ କର । ବୋଲିଲେ ମମୋ ପୁରବର ॥
 ଶାସ୍ତ୍ରମାନି ତୋତାଲେ । ମୁଖେ ସମସ୍ତେ ଦେ ଦେଲେ ॥
 ଅଳ୍ପ ଶୁଭର ଏବଂ ଶୁଭା । କର ଏହାଲେ ପାଦେ ପୁଣି ॥
 ଏମନ୍ତ ବୋଲି ମୁଖବର । ତଳେ କଲେ ଅନ୍ତାମୁଖ ॥
 ବହୁବେ ବୋଲି ଶୁଣି ମର । ପୁଣିତ ବୋଲିଲେ ଶୁଭର ॥
 ଭାବଇ ପୁଣି ତେ ଦେଲେ । ତା ଦେଖି ଦେବିନାହିଁ ତୋତେ ॥
 ମରଇ କରୁଅଛି ପୁଣି । ତୋତା ଶୁଣିଅଛି ମୁଖ ॥
 ଏମନ୍ତ ବୋଧମାନି ବାଳ । ତ ତୋ ନ ମିଳଇ ପଦ ॥
 ଅଳ୍ପ ତ ତୋତେ ପଦ । ମୋତେତେ କହୁଇ କୁଣ୍ଡଳ ॥
 ତଳେ କହୁଇ କହୁ । କେତେ ନ ଦେବ ମୋର ଦେବ ॥
 ତା ଶୁଣି ତଳେ ପଦ । ପୁଣି ମୋକର ପିତୃବର ॥

ଅବର ଲୁହାର୍ଦ୍ଧ ପବିତ୍ରେ । ସେ ଅବା ବାହୁଡ଼ି ନୋହେ ॥
 ପୁଅ ଶରଣାର୍ଦ୍ଧ ପବିତ୍ରେ । ଚନ୍ଦ୍ର ଚାରିଆଁ ଅମନ୍ତେ ॥
 ସେ ଧନ ଦେବ ତା ଶରଣେ । ବହୁତୁ ପୁଣ୍ୟ ଚନ୍ଦ୍ରଚନ୍ଦ୍ର ॥
 ଏବୁହେ, ବେତେହେଁ ଶାନ୍ତରେ । ଚାରିମା ଶିଖ ଚିତ ନୋହେ ॥
 ଶିଶୁ ଲୁହାର୍ଦ୍ଧ ଶୁଣ ମନ । ପଞ୍ଚମା ପଦ୍ମପୁଷ୍ପମନ ॥
 ଲାହରେ ବହୁତୁ ଶାନ୍ତରେ । ପଞ୍ଚି ଦେବତା ଶୁଣେ ଲୁହ ॥
 ପୁରୁଷମାନେ ସୁନା ଦେବେ । ପୁଅ ଶରଣାର୍ଦ୍ଧ ଚାରିଲେ ॥
 ପ୍ରାଣାର୍ଦ୍ଧ ଶବ୍ଦର ଲୁହର । ଚନ୍ଦ୍ରଚନ୍ଦ୍ର ଅମ ପୁଣ୍ୟମାନ ॥
 ସେ ପଦ୍ମଚା ଶିଖେମଣି । ସୁନ୍ଦରୀ ଶିଖରୁ ଚାରି ॥
 ବୁଦ୍ଧର ବସ୍ତ୍ର ଲୁହାର୍ଦ୍ଧ । ଚନ୍ଦ୍ରଚନ୍ଦ୍ର ପମର୍ଷଣ ॥
 ସେ ଚନ୍ଦ୍ର । ଶାନ୍ତ ଲୁହାର୍ଦ୍ଧ । ଏ ବୁଦ୍ଧେ ହୋଇଲେ ଲୁହର ॥
 ଏମନ୍ତ ଚନ୍ଦ୍ର ଲୁହ ଶବ୍ଦେ । ଧନ ସୁନ୍ଦରୀ ପମର୍ଷଣେ ॥
 ପୁଣି ଚନ୍ଦ୍ରଚନ୍ଦ୍ର ଲୁହ ଶାନ୍ତେ । ଲୁହାର୍ଦ୍ଧରେ ଲୁହାର୍ଦ୍ଧେ ॥
 ମନ୍ଦିର ଚନ୍ଦ୍ର ଚନ୍ଦ୍ର ଶବ୍ଦେ । ଲୁହାର୍ଦ୍ଧ ଚାରି ଧନ ଦେଲେ ॥
 ସୁନ୍ଦରୀ ହୋଇଲେ ଲୁହର । ଲୁହ ହୋଇ ଲୁହାର୍ଦ୍ଧ ଧନ ॥
 ସୁନ୍ଦରୀ ହୋଇ ଲୁହର ଲୁହ । ଲୁହାର୍ଦ୍ଧ ଧନ ଲୁହାର୍ଦ୍ଧେ ॥
 ଲେ ସୁନ୍ଦରୀ ଧନ ଦେଲେ ଲୁହ । ଲୁହାର୍ଦ୍ଧରେ ଲୁହାର୍ଦ୍ଧେ ॥
 ଏହେ ଲୁହରେ ଲୁହାର୍ଦ୍ଧ । ଲୁହାର୍ଦ୍ଧ ଲୁହେ ହୋଇ ଲୁହ ॥
 ଲୁହରେ ଲୁହ ଲୁହାର୍ଦ୍ଧ । ଲୁହରେ ଲୁହାର୍ଦ୍ଧ ଲୁହ ॥
 ଲୁହ ଲୁହରେ ଲୁହାର୍ଦ୍ଧ । ଲୁହ ଲୁହରେ ଲୁହାର୍ଦ୍ଧ ॥
 ସେ ଲୁହାର୍ଦ୍ଧ ଲୁହାର୍ଦ୍ଧ । ଲେ ଲୁହ ଲୁହାର୍ଦ୍ଧ ଲୁହ ॥
 ଲୁହରେ ଲୁହ ଲୁହାର୍ଦ୍ଧ । ଲେ ଲୁହ ଲୁହାର୍ଦ୍ଧ ଲୁହ ॥
 ଏମନ୍ତ ଲୁହରେ ଲୁହ ଲୁହ । ଲୁହରେ ଲୁହାର୍ଦ୍ଧ ଲୁହ ॥
 ଲୁହାର୍ଦ୍ଧ ଲୁହାର୍ଦ୍ଧ ଲୁହରେ । ଲୁହରେ ଲୁହାର୍ଦ୍ଧ ଲୁହ ॥

ବିଷୟବସ୍ତୁ ଗୁଣ	। ପ୍ରତିଷ୍ଠାପନ ଲକ୍ଷ୍ୟରେ ॥
ଏକତ୍ର ଭାବୁ ଦେଖି ଅପ	। ନୋହୁଲେ ପଦେଂପିବା ନାଥ
ଏକତ୍ର ପଦେ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରେ	। ଚକ୍ରର ସ୍ଥାନ ଅନ୍ଧା ଦେବେ ॥
ବେଦାର୍ଥ ଲକ୍ଷ୍ୟ ଦେଖେ ପିତ୍ର	। ପ୍ରଜାତ ପୁତ୍ରକୁ ବଂଶିରୁ ॥
ଅନ୍ଧା ଦେଖେ ପଦେ ଚକ୍ର	। ମଧ୍ୟରେ ପଦେବେ ଗୋଲର ॥
ବେଦର ସମସ୍ତ ବଂଶ	। ପୁଣି ମିଳଇ ପଦେ ଅପି ॥
ଏକ ପଦେ ପଦେବେ ପିତ୍ର	। ପୁତ୍ର ମଉକା ବଂଶୀ ପୁଣି ॥
ଅନ୍ଧା ଦେଖି ଚକ୍ର କରେ	। ପୁଣି ତା ବାବୁର କୋଷର ॥
ବେଦ ମାତ୍ର ମାତ୍ର	। ପିତ୍ର ମାତ୍ରର କରବେଦ ॥
ବିଷୟବସ୍ତୁ ଗୁଣ	। କାହାକୁ କହାଇବୁ ପଦ ॥
ଭାବରେ ମାତ୍ରବସ୍ତୁ	। ମୋତାରୁ ଦେବେ ପ୍ରତିଷ୍ଠା
ବେଦର ଲକ୍ଷ୍ୟ ଦେଖି ଅପ	। ନ ଗୋଡ଼ ଗୋଡ଼ର ପଦାପ ॥
ମାତ୍ରବସ୍ତୁ ଅପ ଅପ	। ମାତ୍ରବେ ଦୁଃଖ ତାର ବାପୀ ॥
ବେଦର ଲକ୍ଷ୍ୟ ପୁଣି	। ପୁତ୍ରକୁ ପଦ ଏକା ପୁଣି ॥
ବେଦ ଅନ୍ଧା ଦେଖିବେ	। ବେଦର ସମସ୍ତେ ମିତ୍ର ॥
ବେଦ ମାତ୍ର ମାତ୍ର	। ଅପଦେ ମାତ୍ରବେ ଦେବେ ॥
ବେଦର ଲକ୍ଷ୍ୟ ଦେଖିବେ	। ଏକତ୍ର ମାତ୍ରବେ ଦେବେ ॥
ଅନ୍ଧା ଦେଖିବେ ପଦେ	। ଅପି ମିଳଇ ଦେବେ ॥
ବେଦର ସମସ୍ତେ ଲକ୍ଷ୍ୟ	। ଏକତ୍ର ପଦେ ଦେବେ ॥
ବେଦର ସମସ୍ତେ ଲକ୍ଷ୍ୟ	। ଦେବେ ମାତ୍ରବେ ଦେବେ ॥
ଅନ୍ଧା ମଧ୍ୟରେ ଦେବେ ଭାବ	। ଦୋଷରେ ଅପି ତାହାର ॥
ମାତ୍ରବେ ତୋ ମଧ୍ୟ ସମସ୍ତ	। ପୁଣି ଦୋଷରେ ନାଥର ॥
ମୋ ମଧ୍ୟ ଦେବେ ଦେବେ	। ମିତ୍ର ଅପେ ତାହାର କରବେ ॥
ପୁଣି ମୋ ମଧ୍ୟରେ ଦେବେ	। ପିତ୍ର ଦେବେ ପ୍ରତିଷ୍ଠା ॥
ବେଦର ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରତି	। ପ୍ରତି କରବେ ଦେବେ ॥

ହେ ଶାନ୍ତି ହୁଅ ଦରବାର ଦରବାର । ଯାହା ଦରବାର ଦରବାର
ଦରବାର ଦରବାର ଦରବାର । ଦରବାର ଦରବାର ଦରବାର ॥

• ହରିହର ଶେଷ ରାଜା ଓ ରାଜପୁତ୍ର ହୁଅ ।

ମନ ହୁଅ ମୁଁ ଅଶିଷ । ଶୋଭନ ଦୋର ଏହାପାଇଁ ॥
ଏକାନ୍ତେ ପଶୁ ଲୋକପଦ । ଦେଖୁ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ପାଦା ମାଧବ ॥
ଏମନ୍ତ ଶ୍ରୀ ମହାପାଦ । ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଦତ୍ତ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣାଦ ॥
ହେ ଶ୍ରୀ ! ମୁଁ ତୋ ପାଦପଦ । ତାହାଁ ମନା ରାଜପୁତ୍ର ଦେବ ॥
ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ପାଦପଦ । ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଦୋର ଅବତାର ॥
ହୁଁ ମନ ପଦାପଦ ପଦାପଦ । ପଦାପଦ ପଦାପଦ ପଦାପଦ ॥
ରାଜା ପାଦପଦ ଦେବପଦ । ପଦାପଦ ଦେବପଦ ଦେବ ॥
ଦୋରାପଦ ପାଦପଦ ପଦାପଦ । ମୁଁ ତୋ ଏ ପଦାପଦ ଦେବ ॥
ଅନନ୍ତେ ପଦାପଦ ଦେବ । ଏ ପଦାପଦ ଦେବେ ନ ରାଜା ॥
ହୁଁ ଦୋରାପଦ ଦେବପଦ । ପଦାପଦ ଦେବପଦ ଦେବ ॥

[illegible]

ମତ ଚରଚର ସମ୍ମାନ । ଶୁଣିବେ ତ ଯେଉଁ ପ୍ରକାର ।
 ଯେ ପ୍ରାଣୀ ଶ୍ରଦ୍ଧାରେ ଶୁଣିବ । ଦେଖେ ତେବେ ଯେଉଁ ଶ୍ରଦ୍ଧା ।
 ସୁରକ୍ଷେ ଶୁଣି ଚନ୍ଦ୍ରାବଳୀ । ଦେଖେ ସେଇ ଶ୍ରଦ୍ଧାରେ ଶ୍ରଦ୍ଧା ।
 ଦିଅ ପ୍ରାଣୀଚରଣେ ଯେ । ଦେଖେ ତେବେ ଶ୍ରଦ୍ଧାରେ ଶ୍ରଦ୍ଧା ।
 ଶ୍ରଦ୍ଧା ଶ୍ରଦ୍ଧା ଶ୍ରଦ୍ଧା ଦୂର । ଦେଖେ ତେବେ ଶ୍ରଦ୍ଧାରେ ଶ୍ରଦ୍ଧା ।
 ଶ୍ରଦ୍ଧା ଶ୍ରଦ୍ଧା ଶ୍ରଦ୍ଧା ଦୂର । ଦେଖେ ତେବେ ଶ୍ରଦ୍ଧାରେ ଶ୍ରଦ୍ଧା ।
 ଶ୍ରଦ୍ଧା ଶ୍ରଦ୍ଧା ଶ୍ରଦ୍ଧା ଦୂର । ଦେଖେ ତେବେ ଶ୍ରଦ୍ଧାରେ ଶ୍ରଦ୍ଧା ।
 ଶ୍ରଦ୍ଧା ଶ୍ରଦ୍ଧା ଶ୍ରଦ୍ଧା ଦୂର । ଦେଖେ ତେବେ ଶ୍ରଦ୍ଧାରେ ଶ୍ରଦ୍ଧା ।
 ଶ୍ରଦ୍ଧା ଶ୍ରଦ୍ଧା ଶ୍ରଦ୍ଧା ଦୂର । ଦେଖେ ତେବେ ଶ୍ରଦ୍ଧାରେ ଶ୍ରଦ୍ଧା ।

ବିଶ୍ୱ ଶାନ୍ତି ଦିବସ । ୧୯ ମଇ ।

ନର ଲୋଭରେ ଚରତର	ଶୁଣିଲୁ ଚର୍ଚ୍ଚିତ ବ୍ୟାଘ୍ର
ମୋର ଚକ୍ର ସେତେସ୍ଥର	ଶୁଭର ମୋର ଦୂରରେ ଚଲ
କରୁଛନ୍ତି ଏହିମତେ	ଚରଣ ଲାଗିଲୁ ଯେତେ
ଜାଣିବୁ ଧିରେ କହ ଚର	ଶୁଣିବା ଶ୍ରଦ୍ଧା ମୋର ତର
ଆ ଶୁଣି, ଶୁଣିଲେ ଚରତର	ଏବେ ରୁ ଶୁଣ ବୋ ଶୁଭର
ଚରତର ବେ ବ୍ୟବସ୍ଥା	ଅଶ୍ରୁରୁ ଶରଣରେ ଚର
ଭାଷା ଶୁଣିବୁ ଶୁଣୁ ଶୁଣୁ	ଭାଷା ରୁ ଚକ୍ର ଲମ୍ବରୁ
ଅବଶିଷ୍ଟ ଚରରେ ରା ଚର	ଚାରିବେ ତଟେ ଦୃଢ଼ବର
ମାମ ତା ବରଦେଶ ଲାଗ	ବୁଝିବାରରେ ଚକ୍ର ଧର
ବରଦେଶ ବର ଅନେକ	ଶ୍ରଦ୍ଧା ଚକ୍ରରେ ଚାର ମର
ଭାଷାର ବର ବେତ ଲେଖି	ଶ୍ରଦ୍ଧାର ମାମ ତା ମରଦ
ଧରିବୁ ଏକତ୍ର ଚାର	ସାଧାର ଚରଣ ମୁଣିବ
ବୁଝୁନୁ ଶାନ୍ତତର ଚାର	ଏବେ ଅନେକ ଶ୍ରଦ୍ଧା
ଶୁଣିବୁ ମତ ବର ଯେତେ	ଅନେକ ଚକ୍ର ଦୂରରେ

[illegible]

ମୁଁ ତାହା ଯେତେ ଦୂର	ଏ ସବୁ ଯେତେ ଦୂର	୧
କୃଷି କରଇ ଦୁର୍ଗାଦେବ	ତାର ପୁଅକୁ ଦଇ ଗାଈ	୨
କୋଇଲେ ଶୁଣିଲେ ବୁଲଇ	ଏ ପଥ ଗାଈ ଯାଏ ଗୋର	୩
ମୁକ୍ତ ହେବୁ କୁ ସମ୍ମାନ	ଏହିତୁ ମନ ଦେ ଗଲ	୪
କୋଇଲୁ ଗାଈ ଓ ଗୋର	ତା ଶୁଣି ଗୋରଇ ଚଳଇ	୫
କୃଷି ଦେ ପରାଣୀ ଗୋର	କା ଗୋର ଦେବେ ଦଇବଇ	୬
ମୁଁ ତାର ଦେଖିଲେ ଗୋର	ଏ ସବୁ ମାୟା ଦେଖଇ	୭
ଗୋରଇ କୁଟେ ଦିଶଇ	ଗୋର ଦେଇ ଗୋର	୮
ଏତେ ପାତ ପାତ ଗୋର	ଏହିତ ଦେଖଇ ଗୋର	୯
କୋରଇ ଦେଇ ଗୋର	ଦେ ଗାଈ ଗୋର ଗୋର	୧୦
କୋରଇ ଦେଇ ଗୋର	ଦେ ଗୋର ଗୋର ଗୋର	୧୧
କୋରଇ ଦେଇ ଗୋର	କୋରଇ ଗୋର ଦେଇ ଗୋର	୧୨
କୃଷି କରଇ ଦୁର୍ଗାଦେବ	କୋରଇ ଗୋର ଦେଇ ଗୋର	୧୩
କୋରଇ ଦେଇ ଗୋର	କୋରଇ ଗୋର ଦେଇ ଗୋର	୧୪
ଏ ଗୋ ଦୁର୍ଗା ଗୋର	କୋରଇ ଗୋର ଦେଇ ଗୋର	୧୫
କୋରଇ ଗୋର ଦେଇ ଗୋର	କୋରଇ ଗୋର ଦେଇ ଗୋର	୧୬
କୋରଇ ଗୋର ଦେଇ ଗୋର	କୋରଇ ଗୋର ଦେଇ ଗୋର	୧୭
କୋରଇ ଗୋର ଦେଇ ଗୋର	କୋରଇ ଗୋର ଦେଇ ଗୋର	୧୮
କୋରଇ ଗୋର ଦେଇ ଗୋର	କୋରଇ ଗୋର ଦେଇ ଗୋର	୧୯
କୋରଇ ଗୋର ଦେଇ ଗୋର	କୋରଇ ଗୋର ଦେଇ ଗୋର	୨୦

ଦେଖିବେ କୁମାରୀ ୦୦	। ଶାନ୍ତରେ ଦୁର୍ଗା ଦେବତା ୮
କେତେ ଓ ଲୋକର ମତ	। ଦେଖିବେ ଦେବ ମୋ ଶରୀର ୯
ଅଳ୍ପର ଦେବେ ଏକଦେ	। ଚିନ୍ତାକରେ ମୋର ଦେବ ୧୦
ସମସ୍ତ ଦେବ ମୋର ଜୀବ	। ମୋ ଦୁଇ ଦେବ ମୋର ୧୧
ଦେବତା ଦେବେ ଲୋକମାନେ	। ଦେବ ଦେବ ମତ ଦେଖିବେ ୧୨
ତାହା ଦେବେ ଲୋକ ଦେବ	। ଲୋକ ଲୋକ ଦେଖିବେ ଲୋକ ୧୩
ତାହାଦେ ଦେବେ ଲୋକ	। ପ୍ରଭା ଦେବେ ଦେବ ଲୋକ ୧୪
ଦେବ ଦେବେ ଲୋକ ଦେବ	। ଲୋକ ଲୋକ ଦେବ ଦେବ ୧୫
ସମସ୍ତ ଦେବେ ଲୋକ ଦେବ	। ଲୋକ ଲୋକ ଦେବ ଦେବ ୧୬
ଦେବେ ଦେବେ ଦେବ ଲୋକ	। ଲୋକ ଲୋକ ଦେବେ ଦେବ ୧୭
ଦେବେ ଲୋକ ଦେବେ ଦେବ	। ଦେବେ ଦେବେ ଦେବେ ଦେବ ୧୮
ଦେବେ ଦେବେ ଦେବେ ଦେବ	। ଦେବେ ଦେବେ ଦେବେ ଦେବ ୧୯
ଦେବେ ଦେବେ ଦେବେ ଦେବ	। ଦେବେ ଦେବେ ଦେବେ ଦେବ ୨୦
ଦେବେ ଦେବେ ଦେବେ ଦେବ	। ଦେବେ ଦେବେ ଦେବେ ଦେବ ୨୧
ଦେବେ ଦେବେ ଦେବେ ଦେବ	। ଦେବେ ଦେବେ ଦେବେ ଦେବ ୨୨
ଦେବେ ଦେବେ ଦେବେ ଦେବ	। ଦେବେ ଦେବେ ଦେବେ ଦେବ ୨୩
ଦେବେ ଦେବେ ଦେବେ ଦେବ	। ଦେବେ ଦେବେ ଦେବେ ଦେବ ୨୪
ଦେବେ ଦେବେ ଦେବେ ଦେବ	। ଦେବେ ଦେବେ ଦେବେ ଦେବ ୨୫
ଦେବେ ଦେବେ ଦେବେ ଦେବ	। ଦେବେ ଦେବେ ଦେବେ ଦେବ ୨୬
ଦେବେ ଦେବେ ଦେବେ ଦେବ	। ଦେବେ ଦେବେ ଦେବେ ଦେବ ୨୭
ଦେବେ ଦେବେ ଦେବେ ଦେବ	। ଦେବେ ଦେବେ ଦେବେ ଦେବ ୨୮
ଦେବେ ଦେବେ ଦେବେ ଦେବ	। ଦେବେ ଦେବେ ଦେବେ ଦେବ ୨୯
ଦେବେ ଦେବେ ଦେବେ ଦେବ	। ଦେବେ ଦେବେ ଦେବେ ଦେବ ୩୦

[illegible]

[illegible]

ଏହା ଯଦୁରୁ ଚରି ଶେଷ	୧ ଦେହ ଦେହ ପରଦେହ	୨
ଅବଳା ନଦୀ କେତେ ଉଠି	୧ ଦେହ ତା ଶାବରୀର ଦେହ	୩
ହଳାୟେ ପିନ୍ଧିଲାନ ଧୂଳି	୧ ମନରେ ପ୍ରଭୁପ୍ରଭୁ ଧର	୪
ତା ଦେଖି ଅନୁମିତ ଭାବ	୧ ସ୍ବାମୀର ଦୂର ଶୋଭା ଧର	୫
କୋଇଲି ଦେବେ ଶୁଣି ମାତ	୧ ଦେଖିବି ଧନେ ଦେ ଅନନ୍ତ	୬
ମନର ଦେବେ ଦେବା ପଦ୍ମିନୀ	୧ ଶେଷ ଶେଷେ ମନୁଷ୍ୟ ଶରଣ	୭
ତା ପୁଣି ଦେଖି ଦେବେ ଧୂଳି	୧ ଧର ପଦ୍ମ ଦେବେ ଦୁଃଖ	୮
ଭାବାର ଧର ଅଛି ପ୍ରଭୁ	୧ ପ୍ରଭୁ ତା ଦୂର ଅବସ୍ଥା	୯
ଅପେ ପ୍ରଭୁର ଅବସ୍ଥା	୧ ଦେହର ଦେହର ଅବସ୍ଥା	୧୦
ତା ଦେଖି ଅସୁରୁ ମନ	୧ ମନେ ଧେ ଦେ ଅବସ୍ଥା	୧୧
ଅବସ୍ଥା ଦେବେ ତ ଏମନ୍ତ	୧ ଦେହ ଦୂର ଅବସ୍ଥା	୧୨
ପ୍ରଭୁର ମନ୍ତ୍ର ଦେବ ନର	୧ ଦେହ ଦେହ ଦୂର ଅବସ୍ଥା	୧୩
ଅନୁଷ୍ଠାନ ମନ୍ତ୍ର ଦାତା ମନି	୧ ଦେହ ଦେହ ଦୂର ଅବସ୍ଥା	୧୪
ପ୍ରଭୁର ମନ୍ତ୍ର ଦୂର ଅବସ୍ଥା	୧ ଦୂର ଅବସ୍ଥା ଦୂର ଅବସ୍ଥା	୧୫
ଅମଳା ଧର ଅବସ୍ଥା	୧ ମେ ଧର ଦେବେ ମନ୍ତ୍ରର ମ	୧୬
ଦେ ପ୍ରଭୁ ଦୂର ଅବସ୍ଥା	୧ ମେ ଅବସ୍ଥା ଦୂର ଅବସ୍ଥା	୧୭
ଦୂର ଅବସ୍ଥା ଦେବେ ଅବସ୍ଥା	୧ ଦୂର ଅବସ୍ଥା ଦୂର ଅବସ୍ଥା	୧୮
ଦୂର ଅବସ୍ଥା ଦେବେ ଦୂର ଅବସ୍ଥା	୧ ଦୂର ଅବସ୍ଥା ଦୂର ଅବସ୍ଥା	୧୯
ଏହା ଅବସ୍ଥା ମେର ଦେବେ	୧ ଦୂର ଅବସ୍ଥା ଦୂର ଅବସ୍ଥା	୨୦
ଏମନ୍ତ ଦୋର ଦୂର ଦୂର	୧ ଅବସ୍ଥା ଦୂର ଅବସ୍ଥା	୨୧
ଅବସ୍ଥା ଦୂର ଅବସ୍ଥା	୧ ଅବସ୍ଥା ଦୂର ଅବସ୍ଥା	୨୨
ଅବସ୍ଥା ଦୂର ଅବସ୍ଥା	୧ ଅବସ୍ଥା ଦୂର ଅବସ୍ଥା	୨୩
ଅବସ୍ଥା ଦୂର ଅବସ୍ଥା	୧ ଅବସ୍ଥା ଦୂର ଅବସ୍ଥା	୨୪
ଅବସ୍ଥା ଦୂର ଅବସ୍ଥା	୧ ଅବସ୍ଥା ଦୂର ଅବସ୍ଥା	୨୫
ଅବସ୍ଥା ଦୂର ଅବସ୍ଥା	୧ ଅବସ୍ଥା ଦୂର ଅବସ୍ଥା	୨୬
ଅବସ୍ଥା ଦୂର ଅବସ୍ଥା	୧ ଅବସ୍ଥା ଦୂର ଅବସ୍ଥା	୨୭
ଅବସ୍ଥା ଦୂର ଅବସ୍ଥା	୧ ଅବସ୍ଥା ଦୂର ଅବସ୍ଥା	୨୮
ଅବସ୍ଥା ଦୂର ଅବସ୍ଥା	୧ ଅବସ୍ଥା ଦୂର ଅବସ୍ଥା	୨୯
ଅବସ୍ଥା ଦୂର ଅବସ୍ଥା	୧ ଅବସ୍ଥା ଦୂର ଅବସ୍ଥା	୩୦

ହେତୁ କରୁ ଯେ ତର	। ବୃଦ୍ଧି ଦେଇ ଲୋଭନ	।
ହେ ପଦ୍ମନାଭେ ଶୁଭ ପୁଣ	। ଦେବେ ଲଭେ ତର ଶାସ	।
ହୁଏ ଅସିତ ବୁଦ୍ଧ ବୁଦ୍ଧ	୧. ଅପର ଦେବେ ଶରଦରୁ	।
କା ଶୁଣି ଅପର ବୁଦ୍ଧେ	। ତରରେ ଶରୀରୀ କରନ୍ତି	।
କରୁ ପିତା ପୁତ୍ର ନରେ	। ବୃଦ୍ଧି କରୁ ଶେ କରେ	।
ହେ ଶାସ୍ତ୍ର ପର ଲକ୍ଷ୍ମୀନରେ	। ସିଦ୍ଧି କରୁ ଶେଷ ତରେ	।
ହସରେ ଲୋକ ନାହିଁ ଶୁଭ	। ଦୋଷ ଶାସ୍ତ୍ରରେ କରୁଛନ୍ତି	।
ହୁଏ ତ ମିତ୍ରମତ ନାହିଁ	। ଦେବର ସିଦ୍ଧି ଏହାରେ	।
ଲୋକରେ ଅପର ଶମନ୍ତେ	। ବୃଦ୍ଧିରେ ନାହିଁ କରାନ୍ତି	।
ବମର ଦୋଷ ତାହା ଶୋଭ	। ତରେ ଧରରେ ଶେଷାଦ	।
ଅପର କାହା ଲୋକେ ଧର	। ତରରେ ଲୋକେ ଶୁଭରୁ	।
ହୁଏ ପ୍ରଭବର ଲକ୍ଷ୍ମୀନରେ	। ଦେବରେ ଲୋକେ ଶୁଭରେ	।
କରନ୍ତେ ସିଦ୍ଧି ଲୋକେ ଲୋକ	। ହୁଏ ପ୍ରଭବର ଲକ୍ଷ୍ମୀନରେ	।
ସିଦ୍ଧିର ମିତ୍ର ଲୋକରେ	। ହୁଏ ଲୋକେ ଶୁଭରେ	।
ଅପର ଧର ବୁଦ୍ଧ ଶୁଭ	। ଦେବେ ତ ହୁଅନ୍ତି ଶୁଭରେ	।
ହୁଏ ବୁଦ୍ଧ ବୁଦ୍ଧ ଶେଷେ	। ତରେ ତ ଧରେ ଲୋକରେ	।
ଅମରେ ଲୋକେ ଶୁଭରେ	। ଦେବରେ ତର ଲୋକରେ	।
ବୁଦ୍ଧ ଅସିତ ଶୁଭ ହୁଏ	। ସିଦ୍ଧିରେ ଦେବେ ଲୋକରେ	।
ହୁଏ ଅମରେ ଲୋକେ	। ତରରେ ଲୋକେ ଶୁଭରେ	।
ହେବେ ସିଦ୍ଧି ଲୋକେ ଲୋକେ	। ଦେବେ ତର ଲୋକରେ	।
ଅମରେ ଦେବେ ଧର ଧର	। ଦେବରେ ତର ଧରରେ	।
ହେବେ ତର ଧର ଲୋକେ	। ଧର ହିଁ ଲୋକେ ଲୋକେ	।
ଲୋକେ ଲୋକେ ହେ ଲୋକ	। ଧର ଧର ଲୋକେ	।
ଲୋକେ ହିଁ ଲୋକେ ଧର	। ଦେବେ ଧରରେ ହିଁ ଲୋକେ	।
ହୁଏ ସିଦ୍ଧି ଶୁଭ ଧର	। ଧର ହିଁ ଲୋକେ ଧରରେ	।

କୁହେଁ ହିଁରେ ଦୁଇତଳ	। ପୁଅ ପଦ୍ମର ମଧ୍ୟରୁ	୧
କେଉଁଣି ଅବୁରୁ ଦୋହର	। ତା ଦେଖି କୁମର କୋଇର	୨
ସୁଦୃଶ ସୁତ ଶୁଭେ ଶାନ୍ତ	। ଏତର ପରର ମନ୍ତ୍ର	୩
ସମ୍ପଦ ଶାନ୍ତି ଶାନ୍ତି ସିଦ୍ଧ	। ଚନ୍ଦ୍ର ଏକାନ୍ତ ପଥ ଦେଖ	୪
ପ୍ରାୟଶଃ ପୋଷାକ୍ କୋଷ	। ଏକେକ ତହୁଁ ବୀର୍ଯ୍ୟ ଦେଖ	୫
ଏତରୁ କରୁର ଚ ଚର	। କାହିଁକି କୁହ ମୋର ଶିର	୬
ପ୍ରାୟଶଃ ପୋଷାକ୍ କୋଷ	। ଅସୁର ମନ୍ତ୍ର ଚ ଶାନ୍ତି	୭
ସୁତ ଚ ପ୍ରାୟଶଃ ପିତ୍ର ଏତେ	। ଚନ୍ଦ୍ର ଚ ଶିର କୋଷରେ	୮
ଏତରୁ ଚ ତର ରୁ ଦେଖ	। ମୋ ପୁତ୍ର ପଥ ଦେଖ ଚର	୯
କୁଣି ପିତ୍ରର କାନ୍ତ ପର	। ମନେଇ ଦୁଃଖ ଚର	୧୦
କେତର ତର ପୁଣି ପିତ୍ର	। କୁମର ମନ୍ତ୍ରର କାନ୍ତ	୧୧
ପରର ପ୍ରାୟଶଃ ଦେଖ	। କରୁ କରରେ ଦୁଇତଳ	୧୨
ପ୍ରାୟଶଃ ପ୍ରାୟଶଃ ଦେଖ	। କୁମର କର ଦୋ କୋଇର	୧୩
ଦୁଇର କରର ପ୍ରାୟଶଃ	। କୁଣି ଅନ୍ତର ଦେଖ ମନ୍ତ୍ର	୧୪
ଚନ୍ଦ୍ର ପ୍ରାୟଶଃ ଚନ୍ଦ୍ର ଶାନ୍ତି	। ପୁତ୍ର ଦେ ଚନ୍ଦ୍ରର କରର	୧୫
କୋଇର ପ୍ରାୟଶଃ ଦେଖ	। ପ୍ରାୟଶଃ ପ୍ରାୟଶଃ ଦେଖ	୧୬
ତା କୁଣି କରୁର ଚର	। ପ୍ରାୟଶଃ ଦେଖ ଦୁଇ ଦେଖ	୧୭
ଦୁଇ ଶାନ୍ତ ପ୍ରାୟଶଃ	। କେତର କର ମନ୍ତ୍ରରେ	୧୮
କେତର କରର ଶାନ୍ତିରେ	। କରୁ ପ୍ରାୟଶଃ ଦୋଇରେ	୧୯
କାନ୍ତ କୁଣି କରୁର	। ଚନ୍ଦ୍ର କରରେ ଚନ୍ଦ୍ର ଚର	୨୦
ପ୍ରାୟଶଃ କରର ଦେଖ ଚର	। ଚନ୍ଦ୍ରରେ କୋଇର ଚର	୨୧
ପ୍ରାୟଶଃ କର ମନ୍ତ୍ର ପ୍ରାୟଶଃ	। ଏକେକ ପ୍ରାୟଶଃ କର	୨୨
ଏହା କରୁ ପ୍ରାୟଶଃ ମନ୍ତ୍ର	। ମନ୍ତ୍ର ଦେ ପ୍ରାୟଶଃ କର	୨୩
ଚନ୍ଦ୍ର କୋଇ କରୁର	। ପ୍ରାୟଶଃ ପ୍ରାୟଶଃ ଦେଖ	୨୪
କାନ୍ତରେ କୋଇରେ ଦେଖ	। କେତର କେତର ଚନ୍ଦ୍ର	୨୫

[illegible]

ଶାନ୍ତା ଶାନ୍ତାରେ ସିନ୍ଧୁ ତଳେ । ତ ବୁଦ୍ଧ ବସୁନ୍ଧର ଶରଣେ । ୩
 ଏମନ୍ତେ ତଳେ ମାମୁଁର । ତୁମ୍ଭେ କହିବୁ ନେତ୍ର । ୪
 ଶାନ୍ତା ଶାନ୍ତାରେ ତୁମ୍ଭେ । ମୁଁ ମୁଁରେ ପୁଣି ଶାନ୍ତାରେ ଶାନ୍ତ । ୫
 ଶାନ୍ତାରେ ଦେଇ ଶାନ୍ତ । ଦେଇ ଶାନ୍ତ ଦେଇ ଶାନ୍ତ । ୬
 ଶାନ୍ତରେ ଶାନ୍ତ ଦେଇ । ଦେଇ ଶାନ୍ତ ମୁଁ ମୁଁରେ । ୭
 ଶାନ୍ତରେ ପ୍ରାଣୀତ ତର । ପ୍ରାଣୀତ ତରରେ ଶାନ୍ତ । ୮
 ଦେଖିବୁ ଏମନ୍ତ ତର । ଦେଇ ଦେଇ ଦେଇ ଶାନ୍ତ । ୯
 ଶାନ୍ତରେ ଶାନ୍ତ ଏମନ୍ତ । ଶାନ୍ତ ଦେଇ ଶାନ୍ତ ଦେଇ । ୧୦
 ଶାନ୍ତରେ ଶାନ୍ତ ଦେଇ । ପୁଣି ବାଣୀରେ ତର । ୧୧
 ଶାନ୍ତ ଶାନ୍ତ ଦେଇ । ପୁଣି ଦେଇ ଶାନ୍ତ ଦେଇ । ୧୨
 ଶାନ୍ତରେ ଶାନ୍ତ ଦେଇ । ଦେଇ ଶାନ୍ତ ଦେଇ । ୧୩
 ଏମନ୍ତ ଦେଇ ଦେଇ । ଶାନ୍ତ ଦେଇ ତର ଶାନ୍ତ । ୧୪
 ଏମନ୍ତ ଦେଇ ଦେଇ । ଦେଇ ଦେଇ ଦେଇ ଶାନ୍ତ । ୧୫
 ଏମନ୍ତ ଦେଇ ଦେଇ । ମୁଁ ମୁଁରେ ଦେଇ ଦେଇ । ୧୬
 ଦେଇ ଦେଇ ଦେଇ । ଦେଇ ଦେଇ ଦେଇ ଦେଇ । ୧୭
 ଦେଇ ଦେଇ ଦେଇ । ମୁଁ ମୁଁରେ ଦେଇ ଦେଇ । ୧୮
 ଦେଇ ଦେଇ ଦେଇ । ଦେଇ ଦେଇ ଦେଇ ଦେଇ । ୧୯
 ଦେଇ ଦେଇ ଦେଇ । ଦେଇ ଦେଇ ଦେଇ ଦେଇ । ୨୦
 ଦେଇ ଦେଇ ଦେଇ । ଦେଇ ଦେଇ ଦେଇ ଦେଇ । ୨୧
 ଦେଇ ଦେଇ ଦେଇ । ଦେଇ ଦେଇ ଦେଇ ଦେଇ । ୨୨
 ଦେଇ ଦେଇ ଦେଇ । ଦେଇ ଦେଇ ଦେଇ ଦେଇ । ୨୩
 ଦେଇ ଦେଇ ଦେଇ । ଦେଇ ଦେଇ ଦେଇ ଦେଇ । ୨୪
 ଦେଇ ଦେଇ ଦେଇ । ଦେଇ ଦେଇ ଦେଇ ଦେଇ । ୨୫
 ଦେଇ ଦେଇ ଦେଇ । ଦେଇ ଦେଇ ଦେଇ ଦେଇ । ୨୬
 ଦେଇ ଦେଇ ଦେଇ । ଦେଇ ଦେଇ ଦେଇ ଦେଇ । ୨୭
 ଦେଇ ଦେଇ ଦେଇ । ଦେଇ ଦେଇ ଦେଇ ଦେଇ । ୨୮
 ଦେଇ ଦେଇ ଦେଇ । ଦେଇ ଦେଇ ଦେଇ ଦେଇ । ୨୯
 ଦେଇ ଦେଇ ଦେଇ । ଦେଇ ଦେଇ ଦେଇ ଦେଇ । ୩୦

[illegible]

[illegible]

ଏବଂ ସମସ୍ତେ ଗାୟନରେ	। ଦେବେ ଅସିବେ ମୋରକରେ
ଆହୁରୁ ଦେବ ମୁହଁ ଶୁଣ	। ନ ଦେଲେ ଗୋରବେ ନରକ
ସତତେ ଭେଜିବେ ଦେବେ	। ମୋର ମରବ ଦେବ ଦେବେ ।
ଏମନ୍ତେ ବନ୍ଦୁରୁ ତା ନକ୍ଷେ	। ଅସି ମିଳିଲେ ଦମାରିବେ ।
ଏତେବେ ଜାଣିବେ ମୁଣ୍ଡି	। ମୁଣ୍ଡି ବଳା ଅସିବେ
ନିଠବେ ଦୋରରେ ପବନେ	। ତା ଦେଖି ଗନ୍ତ ବାମନେ ।
ଦୁବେଦୁରେ ତରୁ ଶୁଣ	। ତନ୍ତରୁ ଅନନ୍ତ ମୁଣ୍ଡି
ସେ ପ୍ରଭୁ ଭାସେ ଆଜାତକୁ	। ତେଜ ଅସୁର ଗୁଣେ
ଏମନ୍ତ ବନ୍ଦୁରୁ ତା ମନେ	। ତାହା ତରୁ ଗାୟନରେ ।
ମୋରରେ ଶୁଣ ପାତା ଭାରି	। ଶୁଣିବ ବନ୍ଦୁ ତାହା ଶାରି ।
ଆସୁ ତରୁ ଦେବେ ତର	। ଦେବେ ଧର୍ମକୁ ଲଜା ଲୋଭ ।
ତରୁ ମୋରରେ ବହୁତ	। ଶୋଭିବ ଦେବ ମହୁରୁ ।
ତତତେ ଶୁଣ ନ ଶାରିବେ	। ମାମୁରାରେ ଲାଭବେବେ ।
ତାହା ଶୁଣିବେ ବାମନେ	। ଦୋରରେ ଭାସେମାନେ ବସ ।
ଭାସୁ ତରୁ ବାମନେ	। ତରୁରେ ପ୍ରଭୁ ଲଜମନ ।
ମୋରରେ ଦେବେ ମାତର	। ତରୁ ତରୁରେ ମହୁରୁ ।
ଶୁଣ ବାମନକୁ ବାମନ	। ତରୁରେ ପବନ ମୁଣ୍ଡି ।
ଗାୟନମାନେ ତନ୍ତ ମେତେ	। ମାତେ ତନ୍ତରୁ ଅର ମୋରେ
ତରୁରେ ତରୁ ତ ଦେବେ	। ତ ମୁଣ୍ଡି ତରୁରେ ଶୋଭିବେ ।
ଗାୟନ ତାହା ତରୁ	। ତରୁରେ ମୁଣ୍ଡି ଆର ବହୁ ।
ଆତର ତରୁ ଦେବମନ୍ତେ	। ତରୁ ତରୁ ମୁଣ୍ଡି ମୋରେ ।
ତା ଶୁଣି ମୁଣ୍ଡି ପାଦ ତରୁ	। ତରୁରେ ତରୁ ଦେବୁ ଭାରି ।
ମନ ପିଣ୍ଡି ବାମନେ	। ତରୁରେ ମୁଣ୍ଡି ବାମନେ ।
ଦେବିଆ ବଳା ଭାସୁ ଦେବେ	। ଦେବ ଆତ ତରୁରେ ପ୍ରଭୁରେ ।
ଏମନ୍ତ ଦେବେ ତରୁ ଲୋଭ	। ଆତର ଦେବ ଆତମାନ ।

[illegible]

[illegible]

ବଡ଼ ଜାତିର ମୁଦରଣ	।	ରସିରେ ଶୁଦ୍ଧ ଠାରେ	୧
ନବଜାତ ବୁଦ୍ଧ ଶିଳା ଚନ୍ଦ୍ର	।	ଗୋରୁ ପୁଷ୍ଟରେ ବେଶରେ	୨
ବୁଦ୍ଧର ଶୁଦ୍ଧବେଦ ମନ୍ତ୍ର	।	ବେଦ ଶବ୍ଦେ ଚନ୍ଦ୍ର ପୁଷ୍ଟ	୩
ବୁଦ୍ଧ ର ବୁଦ୍ଧ ପଦବନ୍ଧୁ	।	ନାମ ବଦୁରମ୍ଭ ସିନ୍ଧୁ	୪
ଅନାଦ ପୁରୁ ଅବଦଳି	।	ଲୋକ ଶାନ୍ତ ପଦାବଳ	୫
ଏବଂ ଶରଣ ଗୋ ଶୁଦ୍ଧ	।	ରୁନାତ ଶାନ୍ତ ଲକ୍ଷ ଚନ୍ଦ୍ର	୬
ବୁଦ୍ଧ ର ଅନନ୍ତ ମୁଦରଣ	।	ଅବେଦ ଶବ୍ଦ ପୁଷ୍ଟ ପଦ	୭
ବୁଦ୍ଧ ବୋଧେତ ବାଗ୍ମନାଥ	।	ଚନ୍ଦ୍ରାଣି ଚନ୍ଦ୍ର ଚନ୍ଦ୍ରାଣୀ	୮
ବେଦବେଦ ଗୋ ନାମ	।	ଅବଦଳୁ ବୁଦ୍ଧ ଶାନ୍ତ	୯
ପ୍ରାଚୀନ ପୁରୁ ଅବଦଳ	।	ରୁ ନାମ ଶାନ୍ତ ଲକ୍ଷ ଚନ୍ଦ୍ର	୧୦
ଏକା ଗୋବିନ୍ଦେ ଚନ୍ଦ୍ର ପୁଷ୍ଟ	।	ନାମରେ ବଡ଼ ଅବଦଳନା	୧୧
ମହାମହାବୁ ଅକ୍ଷା ବେଦେ	।	ବୁଦ୍ଧ ସିନ୍ଧୁ ରୁ ଗୋବିନ୍ଦେ	୧୨
ମୋ ବଦଳୁରୁ ଶାନ୍ତ	।	ଚନ୍ଦ୍ରାଣେ ମୋଡ଼ ଏବଂ ଶ	୧୩
ଅକ୍ଷା ପୁଷ୍ଟରେ ଚନ୍ଦ୍ର ଚନ୍ଦ୍ର	।	ଚନ୍ଦ୍ର ବୁଦ୍ଧ ମୋଡ଼	୧୪
ବଡ଼ ବଦଳୁ ବୁଦ୍ଧ ଶାନ୍ତ	।	ଚନ୍ଦ୍ରାଣେ ଚନ୍ଦ୍ରରେ ଶାନ୍ତ	୧୫
ଏକା ଗୋବିନ୍ଦେ ଅବଦଳ	।	ବୋଧେତ ବାଗ୍ମନାଥ	୧୬
ବେଦ ପୁଷ୍ଟ ପଦାବଳ	।	ବୁଦ୍ଧ ର ମୁଦରଣ ଚନ୍ଦ୍ର	୧୭
ଅବଦଳୁ ବୁଦ୍ଧ ବେଦ ମନ୍ତ୍ର	।	ବେଦ ପୁଷ୍ଟ ବେଦମନ୍ତ୍ର	୧୮
ବେଦ ଶାନ୍ତାବଳ ବୁଦ୍ଧ	।	ମୁଦ୍ରାବେ ବେଦେ ବେଦମୁଦ୍ର	୧୯
ପଦାବଳେ ବେଦ ଶାନ୍ତ	।	ରୁନାତ ଶାନ୍ତ ଲକ୍ଷ ଚନ୍ଦ୍ର	୨୦
ଚନ୍ଦ୍ରରେ ବୁଦ୍ଧ ଶାନ୍ତ	।	ବେଦ ଚନ୍ଦ୍ର ଶାନ୍ତ	୨୧
ଅବଦଳୁ ବୁଦ୍ଧ ବେଦ ମନ୍ତ୍ର	।	ଶାନ୍ତରେ ଶାନ୍ତ ଲକ୍ଷ ଚନ୍ଦ୍ର	୨୨
ବେଦ ଶାନ୍ତ ଶାନ୍ତ	।	ଅବେଦ ଅବେଦ ଶାନ୍ତ	୨୩
ବେଦେ ବେଦ ଅବଦଳ	।	ଚନ୍ଦ୍ର ଗୋ ଶାନ୍ତରେ ଶାନ୍ତ	୨୪
ବୁଦ୍ଧ ଶାନ୍ତ ବେଦେ ଶାନ୍ତ	।	ବାଦେ ଶାନ୍ତ ଶାନ୍ତ ବେଦ	୨୫

[illegible]

[illegible]

ଦିବସ ମଧ୍ୟାହ୍ନ ବାସନା	। ମହାପ୍ରଭାତ ଭୋଗ ଦେବ । ୧୦ ॥
ଭୋଗ ସିଦ୍ଧ ହେବେ ତା	। ଆନନ୍ଦେ ଗାୟ ଚନ୍ଦ୍ରବେଳା ॥
ବିଷୟ ଶୁଣି ପରାମର୍ଶ	। ଏହି ପ୍ରକାରେ ଦେଖି ଦେଖ ॥
ଏମନ୍ତେ ଚିତ୍ତେ ପଦ ଗୟ	। ସୁଖଦେବ ତା ଗାୟ ॥
ନୟନରେ ଦୃଶ୍ୟ ଦେଖ	। ପ୍ରଭାତେ ଶାନ୍ତରେ ଗାୟ ॥
ଦମସ୍ତ ବୁଝିଲୁ ପଶିବ	। ହେ ଦୁଃଖୀ ପଦ ଦୁଃଖ ॥
ନାହିଁ କିଛି ମହାପ୍ରଭା	। ଶାନ୍ତେ ଶୋଭଇ ପ୍ରଭା ॥
ପଦ ପାଠ୍ୟ ମାତ୍ର ଦେଖ	। ଭଗ୍ନ ମାନବ ଦେଖି ହେଉ ॥
ସ୍ବର୍ଗେ ଯେବେ ଗାୟ ଗାୟ	। ମିଳଇ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣେ ଗାୟ ॥
ସମସ୍ତ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଦେଖିବେ	। ପ୍ରାଣ ଶାନ୍ତରେ ପଦବ୍ୟୟେ ॥
ତାକୁ ଦେଖିବେ ଦୃଷ୍ଟି ଦେଖ	। ଦୃଷ୍ଟି ତାହାରେ ଦେଖ ॥
ଏମନ୍ତେ ପ୍ରଭାତେ ପ୍ରଭାତେ	। ସମସ୍ତ ଦେଖ ଦୃଷ୍ଟି ଦେଖ ॥
ଏହି ପ୍ରକାରେ ଦେଖ ଶାନ୍ତ	। ଶାନ୍ତ ତା ଦୃଷ୍ଟିରେ ଦେଖ ॥
ଦୁଃଖୀ ଶାନ୍ତ ତା ଦୃଷ୍ଟି	। ମୋହରେ ଦେଖ ଦୃଷ୍ଟିରେ ॥
ଭଗ୍ନ ମାନବ ମାନବ	। ସୁଦୃଶ୍ୟ ପ୍ରଭାତେ ଦେଖ ॥
ଦେଖ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଦେଖ ମାନବ	। ତା ଦୃଷ୍ଟି ଦୃଷ୍ଟିରେ ଦେଖ ॥
ମାନବ ଦେଖ ଦେଖ ମାନବ	। ସୁଦୃଶ୍ୟ ପ୍ରଭାତେ ଦେଖ ॥
ମୋ ପ୍ରାଣମାନବ ଶାନ୍ତ ଶାନ୍ତ	। ଦେଖିବେ ମୋହରେ ଦେଖ ॥
ମୁଁ ଦୃଷ୍ଟି ଶାନ୍ତ ଏ ଦୃଷ୍ଟି	। ଦୃଷ୍ଟି ଦୃଷ୍ଟିରେ ଦେଖ ॥
ଏମନ୍ତ ମାନବ ଦେଖିବେ	। ଦୃଷ୍ଟି ଦୃଷ୍ଟିରେ ଦେଖ ॥
ଦେଖ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଦେଖ ମାନବ	। ଦୃଷ୍ଟି ଦୃଷ୍ଟିରେ ଦେଖ ॥
ଦୃଷ୍ଟି ଦୃଷ୍ଟିରେ ଦେଖ ମାନବ	। ଦୃଷ୍ଟି ଦୃଷ୍ଟିରେ ଦେଖ ॥
ଏହି ପ୍ରକାରେ ଦେଖ ମାନବ	। ଦୃଷ୍ଟି ଦୃଷ୍ଟିରେ ଦେଖ ॥
ଏମନ୍ତ ମାନବ ଦେଖିବେ	। ଦୃଷ୍ଟି ଦୃଷ୍ଟିରେ ଦେଖ ॥
ଦେଖ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଦେଖ ମାନବ	। ଦୃଷ୍ଟି ଦୃଷ୍ଟିରେ ଦେଖ ॥
ଦୃଷ୍ଟି ଦୃଷ୍ଟିରେ ଦେଖ ମାନବ	। ଦୃଷ୍ଟି ଦୃଷ୍ଟିରେ ଦେଖ ॥

ବସ ଶାନ୍ତ ମାୟାବତ	୧୧ ।	ବ ଚନ୍ଦ୍ର ମୟ ପ୍ରାୟ ମୋର ॥
ବସ ଗଜନାମ ସଂସ୍କୃତି	୧୨ ।	ବ ଚନ୍ଦ୍ର ସୁବର୍ଣ୍ଣମୟ ॥
ବସ ମୟାବତ ମାୟାବତ	୧୩ ।	ଏଥୁ ଗଜନାମ ମୋର ॥
ଏଥୁ ବୋଲି ଚନ୍ଦ୍ରମୟ	୧୪ ।	ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଗୁଣରେ ମିଳିବେ ॥
ଉପାୟେ ଚନ୍ଦ୍ର ଚନ୍ଦ୍ରମୟ	୧୫ ।	ରାତି ଚନ୍ଦ୍ରରେ ଦେଇ ବସ ॥
ବୋଲିବ ଚନ୍ଦ୍ର ଚନ୍ଦ୍ରମୟ	୧୬ ।	ଚନ୍ଦ୍ରଚନ୍ଦ୍ର ଚନ୍ଦ୍ରମୟ ॥
ବସ ଗଜନାମ ମାୟାବତ	୧୭ ।	ବୁଝାଯାଇ ମାୟାବତ ॥
ବୁଝା ଗଜନାମ ମାୟାବତ	୧୮ ।	ବୋଲି ପ୍ରାୟ ଚନ୍ଦ୍ରମୟ ॥
ବୋଲି ପ୍ରାୟ ଚନ୍ଦ୍ରମୟ	୧୯ ।	ବୁଝିବ ଚନ୍ଦ୍ର ଚନ୍ଦ୍ରମୟ ॥
ବସ ଚନ୍ଦ୍ର ଚନ୍ଦ୍ରମୟ	୨୦ ।	ବୁଝିବ ଚନ୍ଦ୍ର ଚନ୍ଦ୍ରମୟ ॥
ବୋଲି ଚନ୍ଦ୍ର ଚନ୍ଦ୍ରମୟ	୨୧ ।	ବୋଲିବ ଚନ୍ଦ୍ର ଚନ୍ଦ୍ରମୟ ॥
ପ୍ରଭୁ ଚନ୍ଦ୍ରମୟ ଗଜନାମ	୨୨ ।	ପ୍ରାୟ ଚନ୍ଦ୍ର ଚନ୍ଦ୍ରମୟ ॥
ବୁଝିବ ଚନ୍ଦ୍ର ଚନ୍ଦ୍ରମୟ	୨୩ ।	ବୋଲିବ ଚନ୍ଦ୍ର ଚନ୍ଦ୍ରମୟ ॥
ବୁଝିବ ଚନ୍ଦ୍ର ଚନ୍ଦ୍ରମୟ	୨୪ ।	ପ୍ରାୟ ଚନ୍ଦ୍ର ଚନ୍ଦ୍ରମୟ ॥
ବୋଲି ଚନ୍ଦ୍ର ଚନ୍ଦ୍ରମୟ	୨୫ ।	ବୋଲି ଚନ୍ଦ୍ର ଚନ୍ଦ୍ରମୟ ॥
ବୁଝିବ ଚନ୍ଦ୍ର ଚନ୍ଦ୍ରମୟ	୨୬ ।	ବୁଝିବ ଚନ୍ଦ୍ର ଚନ୍ଦ୍ରମୟ ॥
ପ୍ରଭୁ ଚନ୍ଦ୍ର ଚନ୍ଦ୍ରମୟ	୨୭ ।	ବୋଲି ଚନ୍ଦ୍ର ଚନ୍ଦ୍ରମୟ ॥
ବୋଲି ଚନ୍ଦ୍ର ଚନ୍ଦ୍ରମୟ	୨୮ ।	ବୋଲି ଚନ୍ଦ୍ର ଚନ୍ଦ୍ରମୟ ॥
ବୁଝିବ ଚନ୍ଦ୍ର ଚନ୍ଦ୍ରମୟ	୨୯ ।	ବୁଝିବ ଚନ୍ଦ୍ର ଚନ୍ଦ୍ରମୟ ॥
ପ୍ରଭୁ ଚନ୍ଦ୍ର ଚନ୍ଦ୍ରମୟ	୩୦ ।	ବୋଲି ଚନ୍ଦ୍ର ଚନ୍ଦ୍ରମୟ ॥
ବୋଲି ଚନ୍ଦ୍ର ଚନ୍ଦ୍ରମୟ	୩୧ ।	ବୋଲି ଚନ୍ଦ୍ର ଚନ୍ଦ୍ରମୟ ॥
ବୁଝିବ ଚନ୍ଦ୍ର ଚନ୍ଦ୍ରମୟ	୩୨ ।	ବୁଝିବ ଚନ୍ଦ୍ର ଚନ୍ଦ୍ରମୟ ॥
ପ୍ରଭୁ ଚନ୍ଦ୍ର ଚନ୍ଦ୍ରମୟ	୩୩ ।	ବୋଲି ଚନ୍ଦ୍ର ଚନ୍ଦ୍ରମୟ ॥
ବୋଲି ଚନ୍ଦ୍ର ଚନ୍ଦ୍ରମୟ	୩୪ ।	ବୋଲି ଚନ୍ଦ୍ର ଚନ୍ଦ୍ରମୟ ॥
ବୁଝିବ ଚନ୍ଦ୍ର ଚନ୍ଦ୍ରମୟ	୩୫ ।	ବୁଝିବ ଚନ୍ଦ୍ର ଚନ୍ଦ୍ରମୟ ॥
ପ୍ରଭୁ ଚନ୍ଦ୍ର ଚନ୍ଦ୍ରମୟ	୩୬ ।	ବୋଲି ଚନ୍ଦ୍ର ଚନ୍ଦ୍ରମୟ ॥
ବୋଲି ଚନ୍ଦ୍ର ଚନ୍ଦ୍ରମୟ	୩୭ ।	ବୋଲି ଚନ୍ଦ୍ର ଚନ୍ଦ୍ରମୟ ॥
ବୁଝିବ ଚନ୍ଦ୍ର ଚନ୍ଦ୍ରମୟ	୩୮ ।	ବୁଝିବ ଚନ୍ଦ୍ର ଚନ୍ଦ୍ରମୟ ॥
ପ୍ରଭୁ ଚନ୍ଦ୍ର ଚନ୍ଦ୍ରମୟ	୩୯ ।	ବୋଲି ଚନ୍ଦ୍ର ଚନ୍ଦ୍ରମୟ ॥
ବୋଲି ଚନ୍ଦ୍ର ଚନ୍ଦ୍ରମୟ	୪୦ ।	ବୋଲି ଚନ୍ଦ୍ର ଚନ୍ଦ୍ରମୟ ॥

ପଦେ ପଦାବସ୍ଥାରେ	। ପାପର ସ୍ୱରୂପ ଦୃଷ୍ଟରେ	।
ବହୁକ୍ରମ ସୁଖର ଅଭାବେ	। ବହୁକ୍ରମ ସୁଖର ଅଭାବେ	।
କହ କହରେ କହଣୁର	। କହଣୁର କହଣୁର ଦଳାବଦ	।
ରସପ୍ରସନ୍ନ ବେଳା ସୁଖ	। ବେଳାକୁ ବେଳାରେ ମାତ୍ର	।
ପଦର ପଦ ପାଦ ପଦ	। ପଦପାଦ ପଦପଦ	।
ସୁଖ ସୁଖ ସୁଖସୁଖେ ଶୋଭା	। କେଳେରେ ଶୋଭାଏରେ ଶୋଭା	।
ଏହାକୁ ଜାଣିବ କେମନ୍ତେ	। ଜାଣାକୁ ପରାଧୀନ ଏହେ	।
ଏ ସୁଖି ଅଟେ କେଉଁ ଜାମ	। ଜାଣାର ଅଟେ ଏ ଅମ୍ବନ	।
ଏମନ୍ତ ବସନ୍ତ ତା ମନ୍ତେ	। ସୁଖିର ରଜାବତ ଚନ୍ଦ୍ର	।
ଦେବେ ମୋରରେ ଜାଣା ସୁଖି	। ସୁଖିରସୁତ ଅମ୍ବ ଆଶା	।
ଏ ଅଟେ କଳାବତ ସୁଖ	। କଳାବତ କଳାଧର ସର	।
ସୁଖି ରଜତ ରଙ୍ଗେ ସୁଖି	। ରଙ୍ଗେ ଚନ୍ଦ୍ରାମଣି ଚନ୍ଦ୍ରାମଣି	।
ସେହିରେ ମାୟାବଦ ଏହେ	। ଅବଦରେ ମୋହେ ଏହେ	।
ପ୍ରକାଶ ଜାଣ କେବେବେ	। ଏକଥା କେବେବେ ମାତର	।
ଏମନ୍ତେ ସୁଖକୁ ତା ମନ୍ତେ	। ସୁଖ ଜାଣାର ସୁଖାମରେ	।
ସୁଖରେ କେହିବେ ମାତର	। କେହିବେ ରସପ୍ରସନ୍ନ	।
କହା ବେଳାକୁ ଯେହ କୋର	। ବେଳା ବେଳାକୁ ଯେହ ଧର୍ମ	।
କହରେ ପିତାଙ୍କ ମୁଖରେ	। ମୁଖ ଦୁହରା-ପଦ ଦ୍ଵାରେ	।
କହିବ କେମନ୍ତ ପ୍ରକାରେ	। କହିବ କେହିବେ ଅବଦରେ	।
ତା ସୁଖି ଚନ୍ଦ୍ର ପିତର	। ସୁଖ ଦୁହରା ଅବଦର	।
କହିବୁ ଜାଣାର କୋରରେ	। କହିବୁ ଅମାତ୍ୟ ବେଳେ	।
ଦୁହରା ବେଳା ମନ୍ତା ସୁଖି	। ଦୁହରା ମୁଖର କହି ସୁଖି	।
କୋରରେ କହବ ତ କହ	। ଅସିତ ମନ୍ଦବଦ କେବେ	।
ତ କହେ ଏହାକୁ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ	। କହଣା କେବେବେ କହା ପିତା	।
ଏମନ୍ତ କୋର ଜାତକେରେ	। କୃତମୁଖିର କହଣରେ	।

[illegible]

1. O grupo de pessoas que se encontra no primeiro plano.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ସୂର୍ଯ୍ୟ ଯେତେବେଳେ ଉଦୟ ହୁଏ ।	ତାହା ପୃଥିବୀରେ ବସନ୍ତ ଋତୁ ହେଉଛି ।
ଏକାକୀ ଯୋଗେ ଶରଦଋତୁ ।	ତେବେଳେ ଶୀତ ଋତୁ ହେଉଛି ।
ଭାଦ୍ରା ଯେତେବେଳେ ମଝା ଋତୁ ।	ବୃଷଭଋତୁର ମଝା ଋତୁ ।
ମେଘର ଶୁଭ ଶୁଭର ।	ସୁରଭି ଶୁଭ ଶୁଭର ।
ତଥାପି ଉତ୍ତର ଋତୁ ।	ଉତ୍ତର ଋତୁ ଶୁଭ ଋତୁ ।
ସମସ୍ତ ସୁଖ ଏକା ସୁଖ ।	ସୁଖ ଶୁଭ ଶୁଭ ଶୁଭ ।
ଭୋଗେ ଶୁଭର ଶୁଭର ।	ଶୁଭ ଶୁଭ ଶୁଭ ଶୁଭ ।
ଶୁଭର ଶୁଭର ଶୁଭର ।	ଶୁଭ ଶୁଭ ଶୁଭ ଶୁଭ ।
ଶୁଭ ଶୁଭ ଶୁଭ ଶୁଭ ।	ଶୁଭ ଶୁଭ ଶୁଭ ଶୁଭ ।

우익독재주의

[illegible]

[illegible]

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ।

କି ବେଳେ ଗୋବିନ୍ଦ ପ୍ରଭାତେ	। ଅମୃତ ଚିତ୍ତ ଉପାସେ	୧
କୋହଲେ ନିଜ ମନ ଗଢ	। ତତ୍ତ୍ୱ ବୁଝି ଗୋପନେ	୨
କୃଷି ନୀତିର କୋହଲେ	। ଗୋପନ ଗଢ ବେଳେ ତଳେ	୩
କହ ମୋ ନୀତି ମାତ୍ରାରେ	। ଗୋପନ ବେଳେ ଗୋପନେ	୪
କହ ବୁଝଇ ଶ୍ରୀ ଗୋପ	। ଗୋପ ଗୋପ ଗୋପନେ	୫
କହ ମୋ କେତେ ଗୋପନେ	। ଗୋପଗୋପ ଗୋପନେ	୬
କହ ମୋ ବେଳେ ଗୋପନେ	। ଗୋପ ଗୋପ ଗୋପନେ	୭
କହ ମୋ ବେଳେ ଗୋପନେ	। ଗୋପ ଗୋପ ଗୋପନେ	୮
କହ ମୋ ବେଳେ ଗୋପନେ	। ଗୋପ ଗୋପ ଗୋପନେ	୯
କହ ମୋ ବେଳେ ଗୋପନେ	। ଗୋପ ଗୋପ ଗୋପନେ	୧୦
କହ ମୋ ବେଳେ ଗୋପନେ	। ଗୋପ ଗୋପ ଗୋପନେ	୧୧
କହ ମୋ ବେଳେ ଗୋପନେ	। ଗୋପ ଗୋପ ଗୋପନେ	୧୨
କହ ମୋ ବେଳେ ଗୋପନେ	। ଗୋପ ଗୋପ ଗୋପନେ	୧୩
କହ ମୋ ବେଳେ ଗୋପନେ	। ଗୋପ ଗୋପ ଗୋପନେ	୧୪
କହ ମୋ ବେଳେ ଗୋପନେ	। ଗୋପ ଗୋପ ଗୋପନେ	୧୫
କହ ମୋ ବେଳେ ଗୋପନେ	। ଗୋପ ଗୋପ ଗୋପନେ	୧୬
କହ ମୋ ବେଳେ ଗୋପନେ	। ଗୋପ ଗୋପ ଗୋପନେ	୧୭
କହ ମୋ ବେଳେ ଗୋପନେ	। ଗୋପ ଗୋପ ଗୋପନେ	୧୮
କହ ମୋ ବେଳେ ଗୋପନେ	। ଗୋପ ଗୋପ ଗୋପନେ	୧୯
କହ ମୋ ବେଳେ ଗୋପନେ	। ଗୋପ ଗୋପ ଗୋପନେ	୨୦

କେବେ ମନେ ଏ ଶୀତଳ	। କେବେ ଆଉ ମାତ୍ର ଦ୍ଵାର ।
ଏକମୁ ତବ ପ୍ରାଣରାସ	। ମୋରରେ କ୍ଷୁଦ୍ର ଗପୁରାସ ।
ଆହୁତ ନୀଳ ଚର୍ଚ୍ଚିତରେ	। ସେ ନୀଳ ଶୁଭ୍ରରାଜ୍ୟ ଗୋରେ ।
କେ ମନେହେବୁ ତ ବର	। ଆହୁତ ତରଳ ଦେବର ।
ଆଶିଷ ଦୁଇ ବର୍ଣ୍ଣ ଦୋରେ	। ବର ଦୁ ଲାଗିବେନ ମୋରେ ।
ତା ଶୁଣି ଶୋଭଇ ଧୀରେ	। ଦେଖତ ଚନ୍ଦ୍ରର ଗୋର ।
ମରେ ଦେଖିବି ତରଳୋରେ	। ଶ୍ରୀ ବି ଗର ଦୁଇ ଦେରେ ।
ତା ଶୁଣି ପଦ୍ମ ଦେବଦତ	। ଚନ୍ଦ୍ରରେ ନବନର ବସୁଦତ ।
ତବ ମନର ମନୋର	। ଶୋଭ ଶାନ୍ତି ସୁଧତର ।
ପଦ୍ମ-ରାସ ରାଜ ଶୀତଳ	। ଦେଖି ଲାଗିଲେ ବସୁଦତ ।
ଆହୁତେ ବର ସମସ୍ତ	। କି ତରଳେ ଶୋଭି ନୀଳ ।
ମୋରମୁ ମୋର ଦଶଶ୍ରୀ	। ଶରତରତ ମୋରମା ।
ପ୍ରଭା ଲାଗେ ଦୋହରୁର	। ଆରେ ଚନ୍ଦ୍ରର ଗରୁର ।
ସେ ପଦ୍ମ ମୋଦମୁର ଶାନ୍ତି	। ଦିଶୁ ଚନ୍ଦ୍ରର ବସୁଦତ ।
ଆଉ ମୁଁ ତ ତର ମାପତି	। ଲୁଗ ଚନ୍ଦ୍ରର ଲୁଗ ଶିତି ।
ପଦ୍ମ ମୋରରେ ଆମା ମର	। ଲାଗ ଦୋ ଲାଗତ ଚନ୍ଦ୍ର ।
ମୋରେ ମୋରରେ ଦେବେ ଚନ୍ଦ୍ର	। ଦେବାକୁ ଦୁଇଦେବ ଗୋର ।
ଏ ମୋର ଶାନ୍ତି ପ୍ରଭା	। ଏକା ଦେବଦେବ ପ୍ରଭାଶିତ ।
ଆଉ ଆଉ ମିଳୁହୁତ	। ତୋ ମନର ମନ ମିତ ।
କେବେ ଦୃଷ୍ଟରେ ବସୁଦତ	। ବସୁଦତେ ଶାନ୍ତିରତ ।
ଆହୁ ଦୋହର ବସୁଦତ	। ଚନ୍ଦ୍ରରେ ଦେବେ ଚନ୍ଦ୍ରଶାନ୍ତି ।
ଦେବଦେବେ ଲାଗ ତର	। ଲାଗତ ଦେବ ଦେବ ମୋର ।
ଚନ୍ଦ୍ର ଶୋଭଇ ମନର	। ଚନ୍ଦ୍ର ଚନ୍ଦ୍ର-ଶାନ୍ତି ଶାନ୍ତି ।
ଚନ୍ଦ୍ର ଚନ୍ଦ୍ର ଚନ୍ଦ୍ରଶାନ୍ତି	। ଚନ୍ଦ୍ର ଚନ୍ଦ୍ର ଶାନ୍ତି ଚନ୍ଦ୍ର ।
ଶାନ୍ତିର ମନ ଶାନ୍ତି ଚନ୍ଦ୍ର	। ଶାନ୍ତିର ଦେବ ଦେବ ଶୁଭ ।

ଏତେ ଦେବତା ସୁଦ୍ଧା ଚଳେ । ଯଦୁଲୁ ଚ ଦେବୀ ନବୁଦେ ।	୧
ଭାବି ଦୋଷୀର ପରି ନକ୍ଷ । ନବୁ ଦୋଷୀର ଅନ୍ଧା ନକ୍ଷ ।	୨
ବିଦ୍ୟାତ୍ର ଚନ୍ଦ୍ରାବଳେ ବୁଲେ । ଏବୁ ପରବୁ ବାସେ ଗଲେ ।	୩
ଭା ଗଢେ ପୁରବର ଗୋବର । ଶୋଭାର ଅନ୍ତର ଗମରେ ।	୪
ଲୋଭଲେ ଦେବ ଏବୁ ଗାଉ । ଚନ୍ଦ୍ରମେ ଉଦ୍ଧୁ ଗାମ ଗାଉ ।	୫
ଚନ୍ଦ୍ରଲୁ ନବୁ ଚନ୍ଦ୍ର ଚଳେ । ଲୁଚି ସେ ପଦ୍ମ ଦମାରେରେ ।	୬
ପୁଣି ପରଲୁ ଶର୍ମ ଅର୍ମ । ଶର୍ମାଚ ଚନ୍ଦ୍ରଲବା ଶର୍ମ ।	୭
ଠକ ଠାହୁଅ ଚକମକୁ । ଠାହୁଅ ଗଡ଼ବର ପୁରୁ ।	୮
ଏମନ୍ତେ ଉପବାସ ଚଳେ । ଯେହାପୁରୁ ଚକରଲେ ।	୯
ଏବୁ ଉଦ୍ଧୁ ଦେବତେ । ଗାଉରୁ ଗୋବରା ପଦ୍ମରେ ।	୧୦
ଶବ ଗନ୍ଧର ଚନ୍ଦ୍ରବିହର । ଲଦଲ ମରକୁ ଗୋଷିଲେ ।	୧୧
ସେବର ଗାଉ ଗାସେ ଉର୍ବି । ଉର୍ବ ଶବ୍ଦର ଗାମ ଗୋଷି ।	୧୨
ପଥପଦ୍ମ ଗାଉରୁ । ଗାମ ବଳେ ପୁରା ପୁରା ।	୧୩
ମାତା ଚନ୍ଦ୍ର ଚନ୍ଦ୍ର ଚନ୍ଦ୍ର । ଚୈତ୍ର ଚନ୍ଦ୍ର ଅନ୍ତୋଇ ।	୧୪
ଗାନ୍ତେ ବୁଲଇ ଗୋ ଅନ୍ତେ । ଗାନ୍ତେ ଗାଧୁ ଚନ୍ଦ୍ରାଚରେ ।	୧୫
ଶ୍ରଦ୍ଧାବଦ୍ଧ ଗାମ ଧର । ଗାନ୍ତେ ବୁଲଇ ଗୋ ଚର ।	୧୬
ପଦ୍ମର ଅନ୍ଧା ପ୍ରମୋଦେ । ଚେତେ ବରଇ ଗାମ ଚନ୍ଦେ ।	୧୭
ବେତେ ବନ୍ଧୁ ଗାମ ଚନ୍ଦ । ବାସେ ଅନ୍ଧ ଗାବାଧର ।	୧୮
ବନ୍ଧୁ ମାତା ପଦ୍ମିଧାରେ । ଦେବ ଅନ୍ଧ ମାତାମରେ ।	୧୯
ଚନ୍ଦ୍ର ଚନ୍ଦ୍ର ଗୋବର । ବୁଦେ ଚନ୍ଦ୍ର ଚନ୍ଦ୍ର ।	୨୦
ଏମନ୍ତେ ଦେବତେ ଚନ୍ଦେ । ଚନ୍ଦେ ଗାମ ମନ୍ତ୍ରାନ୍ତେ ।	୨୧
ଚନ୍ଦ୍ରାବଦ୍ଧ ଚନ୍ଦ୍ରାବଦ୍ଧ । ଗାମ ଚନ୍ଦ୍ର ଚନ୍ଦ୍ରାବଦ୍ଧ ।	୨୨
ଗୋବରା ଚନ୍ଦ୍ର ଚନ୍ଦ୍ରା । ଚନ୍ଦ୍ର ଗାଧୁ ଗାଧୁ ଚନ୍ଦ୍ର ।	୨୩
ସୁଦ୍ଧ ଗୋବର ଚ ଗାଧୁ । ଗାଧୁ ଗାଧୁ ଗାଧୁ ଚନ୍ଦ୍ର ।	୨୪
ସୁଦ୍ଧ ଗୋବର ଗାଧୁ ଚନ୍ଦ୍ର । ଚନ୍ଦ୍ର ଗାଧୁ ଗାଧୁ ଚନ୍ଦ୍ର ।	୨୫

ସିଂହଦେ ପିଣ୍ଡିତ ମାନବେ	। ମିତର ସବଦାସ ଦୁର୍ଦ୍ଦେ	୧
ଅନ୍ତେ ଧନେ ପଦ୍ମେ	। ଭାବେ ତାହେ ଦେବେ ମନ	୨
ଭାବେ ତାହେ ଦାସୀ	। ଯୁ ଶେବାରେ ମନାସ	୩
ଦୋଷେ ତାହେ ମାନବେ	। ଦେବେ ଦେବତାଙ୍କେ ଚନ୍ଦ୍ର	୪
ଭାବେ ଦେବତାଙ୍କେ ଭାବେ	। ତାହେ ଶେବାରେ ତାହେ	୫
ଭାବେ ଭାବିବେ ଦେବତା	। ଅନ୍ତେ ମାନବେ ଦେବତା	୬
ମନେ ମାନବେ ଦେବତା	। ତାହେ ମାନବେ ମିତର	୭
ଭାବେ ଭାବିବେ ଦେବତା	। ଚନ୍ଦ୍ରମାନେ ଦେବତା ଅନ୍ତେ	୮
ଯୁ ତ ଦେବ ତାହେ ଦେବେ	। ଦେବେ ଦେବତା ମାନବେ	୯
ଅନ୍ତେ ମାନବେ ଦେବେ ଭାବେ	। ଦୋଷେ ଦେବତାଙ୍କେ ପଦ୍ମ	୧୦
ଭାବେ ଦେବତାଙ୍କେ ଦେବତା	। ଦୋଷେ ପଦ୍ମେ ଶେବା	୧୧
ଦେବେ ଦେବେ ମାନବେ	। ଦୋଷେ ମାନବେ ଦେବତା	୧୨
ଦେବେ ଦେବେ ଦେବତା	। ଦୋଷେ ଦେବତାଙ୍କେ ଦେବତା	୧୩
ଦେବେ ଦୋଷେ ଦେବତା	। ଦେବେ ଦୋଷେ ଦେବତା	୧୪
ଦେବେ ଦୋଷେ ଦେବତା	। ମାନବେ ଦୋଷେ ଦେବତା	୧୫
ଦୋଷେ ଦେବେ ଦେବତା	। ଦେବେ ଦୋଷେ ଦେବତା	୧୬
ଦୋଷେ ଦେବେ ଦେବତା	। ଦେବେ ଦୋଷେ ଦେବତା	୧୭
ଦୋଷେ ଦେବେ ଦେବତା	। ଦେବେ ଦୋଷେ ଦେବତା	୧୮
ଦୋଷେ ଦେବେ ଦେବତା	। ଦେବେ ଦୋଷେ ଦେବତା	୧୯
ଦୋଷେ ଦେବେ ଦେବତା	। ଦେବେ ଦୋଷେ ଦେବତା	୨୦
ଦୋଷେ ଦେବେ ଦେବତା	। ଦେବେ ଦୋଷେ ଦେବତା	୨୧
ଦୋଷେ ଦେବେ ଦେବତା	। ଦେବେ ଦୋଷେ ଦେବତା	୨୨
ଦୋଷେ ଦେବେ ଦେବତା	। ଦେବେ ଦୋଷେ ଦେବତା	୨୩
ଦୋଷେ ଦେବେ ଦେବତା	। ଦେବେ ଦୋଷେ ଦେବତା	୨୪
ଦୋଷେ ଦେବେ ଦେବତା	। ଦେବେ ଦୋଷେ ଦେବତା	୨୫
ଦୋଷେ ଦେବେ ଦେବତା	। ଦେବେ ଦୋଷେ ଦେବତା	୨୬
ଦୋଷେ ଦେବେ ଦେବତା	। ଦେବେ ଦୋଷେ ଦେବତା	୨୭
ଦୋଷେ ଦେବେ ଦେବତା	। ଦେବେ ଦୋଷେ ଦେବତା	୨୮
ଦୋଷେ ଦେବେ ଦେବତା	। ଦେବେ ଦୋଷେ ଦେବତା	୨୯
ଦୋଷେ ଦେବେ ଦେବତା	। ଦେବେ ଦୋଷେ ଦେବତା	୩୦

[illegible]

କିନ୍ତୁ ଶ୍ରୀ ଗାନ୍ଧୀଜୀ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ସଂଗ୍ରହରେ ଏହି ଚିଠିର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ
ସ୍ୱରୂପ ଗାନ୍ଧୀଜୀଙ୍କ ସହିତ ମିଳିତ ଭାବେ ପ୍ରକାଶିତ ହେଉଛି ।

ପ୍ରାଚୀନ ଗ୍ରନ୍ଥ : ଦୈନିକ, ବୃତ୍ତାନ୍ତ ।

କହେ ଚୈତନ୍ୟ ଶୁଭଦେବ ।	ଶୁଭ ସୁନନ ଶୁଭକଥା ।
ଦୁଇଖୋରାଣ ଶେଷକରେ ।	ପରାପରୁ ପରାସ୍ତେ ।
କେବଳସୁର ଭୋଗ ନାମ ।	ଭାଗ୍ୟନାମ ମୋବନ୍ଧନ ।
କହିଲୁ ନାମେ ଚନ୍ଦ୍ରାଧର ।	ସେବ ଗୁଣରେ ଭାବ ବନ ।
କରଇ ନାମ ଭାବ ଶୁଭ ।	ସବ ଶୁଭେ ସ୍ଵାମିପ୍ରଦା ।
ସୁଖ ସୁବଳ ନାମ ନାହିଁ ।	କହିବ କେବଳ ନୟନ ।
ହେ ପଦ ପ୍ରାଣ ଅନ୍ତ ଏକ ।	କରଇ ଶରଣ ଗର୍ଭନା ।
ପଦେ କର କେ ପଦ ।	ସୁରେ ବାନ୍ଧୁ ଦେବ ଗୁଣ ।
ନାମକ କହୁଥାନ୍ତ ସେବେ ।	ସେ ଶୁଣି ପ୍ରସନ୍ନ ହୁଏବେ ।
କରଇ ଶୁଭର କରଇ ।	କେବଳ କହୁରେ ଶୁଭନାମ ।
ସବ ବ୍ୟାପକେ ଗୋର ବ୍ୟାପ ।	ସେବୁ ଶୁଭକର ଦେବ ।
ସମସ୍ତେ ଦେବେ କେ କେ ।	କୃଷ୍ଣ କହୁବ ଶୁଣି ଦେବ ।
କେବଳ କହୁ ପ୍ରମୋଦ ।	ପ୍ରାଣ ନାମ କେ ଶରେ କହେ ।
କେ ଶୁଣି ଶୁଣି ଶେଷ କେବେ ।	କେବେ ହୁଁ ଦେବ କୁଣ୍ଡଳନାମ ।

ହେଉ ଶ୍ରୀରାମ ପଦ ପାଦ	। ଦେବ ଦୁଷ୍ଟଙ୍କ ଉଦ୍ଧାରଣ	୩
ପଦ୍ମର ପଦ୍ମ ଗାନ୍ଧୀ ମନ୍ଦିର	। ଶୁଣ ମାୟାଙ୍କ ଶବ୍ଦେ ଶବ୍ଦେ	୪
ମାୟାଙ୍କୁ ଶୁଣ କରନ୍ତୁ ମଣି	। ସୁଖେ ଚରନ୍ତୁ ଚେତନା	୫
ଏମନ୍ତ ଲୋକ ଆଦେଶ	। ଶୁଣେ ଦେବୀଙ୍କ ଶବ୍ଦେ	୬
ଶୁଣ ପଦ୍ମଙ୍କୁ ଶବ୍ଦେ	। ଶବ୍ଦେ ଶବ୍ଦେ ଶବ୍ଦେ	୭
ମନ୍ଦିର ଶବ୍ଦେ ଶବ୍ଦେ	। ଶାନ୍ତିର ଶାନ୍ତିର ଶବ୍ଦେ	୮
ଶବ୍ଦେ ଶବ୍ଦେ ଶବ୍ଦେ	। ଶାନ୍ତିର ଶବ୍ଦେ ଶବ୍ଦେ	୯
ଶାନ୍ତିର ଶବ୍ଦେ ଶବ୍ଦେ	। ଶାନ୍ତିର ଶବ୍ଦେ ଶବ୍ଦେ	୧୦
ଶାନ୍ତିର ଶବ୍ଦେ ଶବ୍ଦେ	। ଶାନ୍ତିର ଶବ୍ଦେ ଶବ୍ଦେ	୧୧
ଶାନ୍ତିର ଶବ୍ଦେ ଶବ୍ଦେ	। ଶାନ୍ତିର ଶବ୍ଦେ ଶବ୍ଦେ	୧୨
ଶାନ୍ତିର ଶବ୍ଦେ ଶବ୍ଦେ	। ଶାନ୍ତିର ଶବ୍ଦେ ଶବ୍ଦେ	୧୩
ଶାନ୍ତିର ଶବ୍ଦେ ଶବ୍ଦେ	। ଶାନ୍ତିର ଶବ୍ଦେ ଶବ୍ଦେ	୧୪
ଶାନ୍ତିର ଶବ୍ଦେ ଶବ୍ଦେ	। ଶାନ୍ତିର ଶବ୍ଦେ ଶବ୍ଦେ	୧୫
ଶାନ୍ତିର ଶବ୍ଦେ ଶବ୍ଦେ	। ଶାନ୍ତିର ଶବ୍ଦେ ଶବ୍ଦେ	୧୬
ଶାନ୍ତିର ଶବ୍ଦେ ଶବ୍ଦେ	। ଶାନ୍ତିର ଶବ୍ଦେ ଶବ୍ଦେ	୧୭
ଶାନ୍ତିର ଶବ୍ଦେ ଶବ୍ଦେ	। ଶାନ୍ତିର ଶବ୍ଦେ ଶବ୍ଦେ	୧୮
ଶାନ୍ତିର ଶବ୍ଦେ ଶବ୍ଦେ	। ଶାନ୍ତିର ଶବ୍ଦେ ଶବ୍ଦେ	୧୯
ଶାନ୍ତିର ଶବ୍ଦେ ଶବ୍ଦେ	। ଶାନ୍ତିର ଶବ୍ଦେ ଶବ୍ଦେ	୨୦
ଶାନ୍ତିର ଶବ୍ଦେ ଶବ୍ଦେ	। ଶାନ୍ତିର ଶବ୍ଦେ ଶବ୍ଦେ	୨୧
ଶାନ୍ତିର ଶବ୍ଦେ ଶବ୍ଦେ	। ଶାନ୍ତିର ଶବ୍ଦେ ଶବ୍ଦେ	୨୨
ଶାନ୍ତିର ଶବ୍ଦେ ଶବ୍ଦେ	। ଶାନ୍ତିର ଶବ୍ଦେ ଶବ୍ଦେ	୨୩
ଶାନ୍ତିର ଶବ୍ଦେ ଶବ୍ଦେ	। ଶାନ୍ତିର ଶବ୍ଦେ ଶବ୍ଦେ	୨୪
ଶାନ୍ତିର ଶବ୍ଦେ ଶବ୍ଦେ	। ଶାନ୍ତିର ଶବ୍ଦେ ଶବ୍ଦେ	୨୫
ଶାନ୍ତିର ଶବ୍ଦେ ଶବ୍ଦେ	। ଶାନ୍ତିର ଶବ୍ଦେ ଶବ୍ଦେ	୨୬
ଶାନ୍ତିର ଶବ୍ଦେ ଶବ୍ଦେ	। ଶାନ୍ତିର ଶବ୍ଦେ ଶବ୍ଦେ	୨୭
ଶାନ୍ତିର ଶବ୍ଦେ ଶବ୍ଦେ	। ଶାନ୍ତିର ଶବ୍ଦେ ଶବ୍ଦେ	୨୮
ଶାନ୍ତିର ଶବ୍ଦେ ଶବ୍ଦେ	। ଶାନ୍ତିର ଶବ୍ଦେ ଶବ୍ଦେ	୨୯
ଶାନ୍ତିର ଶବ୍ଦେ ଶବ୍ଦେ	। ଶାନ୍ତିର ଶବ୍ଦେ ଶବ୍ଦେ	୩୦

ଏକ ପ୍ରକାରେ ସେ ସୁନ୍ଦର	କରତା ଦେଖାଇ ଚଳ
କୃଷ୍ଣଙ୍କୁ ପୁଣି ପ୍ରସନ୍ନ ମଣି	ଅନ୍ୟ ଚାହେ ସେ ଚନ୍ଦ୍ରଣୀ
ଭାବନ୍ତି ତାହା ଶତସହସ୍ର	କୃଷ୍ଣଙ୍କୁ ପୁଣିପ୍ରସନ୍ନ ମଣେ
ଏମନ୍ତେ ଚନ୍ଦ୍ର ଚେତେବଦ	ଏକମିଶ୍ରକୁ ଶୁଣ ମନ
ବେନଟ ଚନ୍ଦ୍ରାଧର ଦାସ	କହନ୍ତି ତତ୍ତ୍ୱ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ
ପାଉଛନ୍ତି ସମିତ ଚମତ୍ତେ	ପୁଣି କହିଲେ ଏହା ଗୋଡ଼େ
କହେ କୁ ଚେଣିତ ତ ସିନ୍ଧୁ	ଚଳେଇ ପୁଣି ଶାଢ଼େ ପୁରୁ
ଏମନ୍ତେ ମୋର ଚେର ଚଳ	ନାଆଡ଼ କହେ କେନ୍ଦ୍ର ଚନ୍ଦ୍ର
ଚଳାଇ ପୁଣି ଚଳିବେ	ଚଳେଇ ବସିବ ଚମତ୍ତେ
କହେ କେତେକି ପୁଣି ଶାଢ଼େ	କହେ କେତେକି ଚେତେ କେତେ
ଏମନ୍ତେ ଚଳେଇ ଚଳ	ଚାହାନ୍ତି ଚଳେଇ କେତେ
ପୁର ତ ଚେର ଚଳି ଚଳ	କହି ସେ ଚଳେଇ ଧନ
ପୁଣି ଚମତ୍ତେ ଗୋ ଚଳେ	କହି ଆସିଲେ କିନ୍ତୁ
ବେନଟ ଚଳେଇ ଚଳେଇ	ଶ୍ରୀମ ଚଳେଇ ଚଳେଇ
ଚଳେଇ କୁଣ୍ଡ ଚଳେଇ	କହେଇ ଅତି ଚଳେଇ
ଶ୍ରୀ ଚଳେଇ ଚଳେଇ	ଚଳେଇ ଚଳେଇ ଚଳେଇ
କହେ ଶ୍ରୀ ଚଳେଇ ଚଳେଇ	କହେଇ ଅତି କୁଣ୍ଡ ଚଳେଇ
କେତେକି ଚଳେଇ ଚଳେଇ	କହେ ଶ୍ରୀ ଚଳେଇ ଚଳେଇ
ଏମନ୍ତେ ଚଳେଇ ଚଳେଇ	କହେ ଶ୍ରୀ ଚଳେଇ ଚଳେଇ
ଚାହା ଚଳେଇ ଶ୍ରୀ ଚଳେଇ	କହେଇ ଚଳେଇ ଚଳେଇ
କୋଇଲେ ଶ୍ରୀ ଚଳେଇ	କହେଇ ଚଳେଇ ଚଳେଇ
ଶ୍ରୀ ଚଳେଇ ଚଳେଇ	କହେଇ ଚଳେଇ ଚଳେଇ
ଚାହା ଚଳେଇ ଚଳେଇ	କହେଇ ଚଳେଇ ଚଳେଇ
ଅନ୍ତେ ଚଳେଇ ଚଳେଇ	କହେଇ ଚଳେଇ ଚଳେଇ
କହେଇ ଚଳେଇ ଚଳେଇ	କହେଇ ଚଳେଇ ଚଳେଇ

[illegible]

ପୁ ପ୍ରତି ମନୁଷ୍ୟ ଚିନ୍ତା	। ଧନର ସେବେ ନାଶରଇ ।
ବୁଝଇ ବୁଝଇ ମୋର	। ତବ କରଇ ଧନ ସ୍ଥର ।
ଦମନ୍ତେ ପଦ୍ମ ବୁଝ ପୁଣି	। ସେବକ-ତରଫେ ଦେବ ପ୍ରାଣି ।
ଆତ୍ମା ଶୁଦ୍ଧି ପାଏ ତର	। ଆତ୍ମା ପଥରେ ନ ଦେଲୁ ।
ଆତ୍ମା ପଥରେ ପରାଉ	। ସ୍ଥଳ ସିମାର ନ ଶୋଭଇ ।
ବୁଝଇ ତମା ଆତ୍ମା ଶ୍ରୀ	। ଆତ୍ମା ତ ସେବ କରଇ ।
ଆତ୍ମା ନ ଆତ୍ମା ଏ ଶ୍ରୀବତ୍	। ସେବେ ସ୍ଥଳର ମୋ ଦରଦ ।
ଏମନ୍ତ ଦୋର ଗୋଧର	। ବୁଝ ସୁମର ଶେଷର ।
ଆତ୍ମା ସ୍ଥଳର ବଦ ସେବେ	। ତା ଦେଖି ପ୍ରାଣି ଧନ କୋଳେ
କୋରଇ ପ୍ରତି ଏ କରନ	। ଦେବେ ସ୍ଥଳର ମୋ ଦରଦ ।
ଆତ୍ମା ତରଫେ ପଦ୍ମ ଶ୍ରୀ	। ବୁଝ ସୁମର ଶେଷର ।
ପଦ୍ମ ପ୍ରତି ଦେବେ ଶ୍ରୀ	। ଆତ୍ମା ତ ପ୍ରୟୋଗେ ମୋର ।
ଏ ଶ୍ରୀ ପ୍ରତି ତ ଦୋର	। ସିଦ୍ଧି ପ୍ରାଣିର ପଥେ ।
ସୁଦେଶନବତ୍ତର ଧନ	। ତରଫେ ଶ୍ରୀବତ୍ତର ଦେ ଦର ।
ପଦ୍ମର ଶ୍ରୀ ପଦ୍ମ ପଥେ	। ପ୍ରାଣିର ତରଫେ ଦେବେ ।
ଏମନ୍ତ ଦେବେ ପ୍ରତି ପ୍ରତି	। ତରଫେ ଆତ୍ମା ଶ୍ରୀବତ୍ ।
ଦେବେ ଦେବେ ପଦ୍ମ ଦେବ	। ଦେବେ ତରଫେ ଆତ୍ମା ଶ୍ରୀ ।
ବୁଝ ବୁଝଇ ଦୋରଶ୍ରୀ	। ପଦ୍ମେ ତରଫେ ଦେବେ ।
ବୁଝଇ ଦେବେ ଆତ୍ମାବତ୍	। ଧନ ଦେବେ ଦେବେ ଧନ ମନେ ।
ଦେବେ ପଦ୍ମ ତରଫେ ଶ୍ରୀ	। ଦେବେ ପ୍ରାଣିର ଦେବେ ।
ପଦ୍ମର ଧନ ଦେବେ ଶ୍ରୀ	। ଦେବେ ତରଫେ ଦେବେ ।
ଆତ୍ମା ଶ୍ରୀବତ୍ତର ଦେବେ	। ଆତ୍ମା ଶ୍ରୀବତ୍ତର ଦେବେ ।
ଦେବେ ଦେବେ ପଦ୍ମ ଶ୍ରୀ	। ଦେବେ ଦେବେ ଦେବେ ଦେବେ ।
ଦେବେ ଦେବେ ଦେବେ	। ଦେବେ ଦେବେ ଦେବେ ଦେବେ ।
ଦେବେ ଦେବେ ଦେବେ	। ଦେବେ ଦେବେ ଦେବେ ଦେବେ ।
ଦେବେ ଦେବେ ଦେବେ	। ଦେବେ ଦେବେ ଦେବେ ଦେବେ ।